ហេព្រើរ ជំពូកទីប្រាំមួយ ៣

អរុណសួស្តី មិត្តទាំងឡាយ។ វាជាឯកសិទ្ធិក្នុងការនៅទីនេះ។ ហើយ—ហើយដើម្បីបំពេញការណែនាំដ៏អស្ចារ្យនេះពីគ្រូគង្វាលរបស់យើង ប្រាកដជានឹងត្រូវការជីវិតពិត មែនទេ? ដូច្នេះ យើងកំពុងតែលើកតម្កើងព្រះអម្ចាស់ចំពោះអំណាចព្យាបាលដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ និងសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់យើងអស់ជាច្រើនឆ្នាំ។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមានសេចក្តីប្រកាសមួយចំនួនដែលត្រូវធ្វើ។ ទីមួយ យើងបងប្រុស វូដ និងបងប្រុស រ៉ូប៊ីសុន ហើយយើងចង់អរគុណអ្នកទាំងអស់គ្នាដែលអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកយើង សម្រាប់ការធ្វើដំណើរប្រកបដោយសុវត្ថិភាព។ វាជាពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យមួយ តែបួនថ្ងៃកន្លះ ខ្ញុំជឿ ហើយត្រលប់មកវិញដោយសុវត្ថិភាព។ ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានពរដល់យើង។

506 ឥឡូវនេះ យើងកំពុងប្រកាសថា បងប្រុស ប្រ្គាហាំ ស្មៀលីងការប្រជុំរបស់គាត់ កំពុងបន្ត នៅ—ចុងនៃផ្លូវ ព្រិកហាំ នៅ...នៅក្នុងទីក្រុងនៅទីនេះ។ ហើយនៅយប់ថ្ងៃពុធខាងមុខនេះ...ថ្ងៃស្អែកខ្ញុំចង់ចាកចេញ សម្រាប់ពិធីបុណ្យសពមួយ ខ្ញុំនឹងប្រកាសក្នុងពេលបន្តិចទៀតនេះ។ យើងនឹងប្រាប់អ្នកនៅយប់ថ្ងៃពុធ។ យើងចង់ទៅជាតំណាង ដើម្បី ទៅជួបបងប្រុស ប្រ្គាហាំមុនពេលគាត់បិទកម្មវិធីរបស់គាត់នៅទីនោះ។ ហើយយើងនឹងព្យាយាមឲ្យក្រុមជំនុំទាំងមូលរួមគ្នា បើយើងអាចហើយទៅជាតំណាងដើម្បីជួប ដើម្បីនៅជាមួយបងប្រុសប្រ្គាហាំក្នុងកម្មវិធីមួយរបស់គាត់។

507 ហើយឥឡូវនេះនៅរសៀលនេះ—នៅកន្លែងកប់សព នៅឆាលឡេសថោន គឺ—លោកស្រីខូលវីន ដែលធ្លាប់មកព្រះវិហារនៅទីនេះជាច្រើនឆ្នាំកន្លងទៅ មានអាយុចិតសិបបួនឆ្នាំ បានចាកចេញពីជីវិតនេះកាលពីម្សិលមិញ ដើម្បីទៅនៅជាមួយព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ហើយពិធីបុណ្យសពរបស់នាងនឹងត្រូវអធិប្បាយនៅថ្ងៃច័ន្ទ ដោយ លោកវ៉េរិន មិកឃិននី ធ្លាប់ជាគ្រូគង្វាលនៃព្រះវិហារមេតូឌីស្ទ—នៅផៃហ្វលតុន អស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ ដែលជាមិត្តផ្ទាល់របស់ពួកគេ។ ហើយខ្ញុំនឹងជួយគាត់ថ្ងៃច័ន្ទ នៅ ខ្ញុំជឿថាវាមានមួយភាគសាមសិបនៅ—នៅវិហារនៅ

ឆាលទ្បេសថោន រដ្ឋ ឥណ្ឌាអាណា។ និងមិត្តភក្តិទាំងអស់នៃគ្រួសារ ខូលរីន នឹង ខ្ញុំដឹង គុណឥឡូវនេះ គ្រាន់តែជាភាពក្លាហានបន្តិច...ការចាប់ដៃគ្នា។ ដ្បិត យើងទាំងអស់គ្នាដឹងថាវាជាអ្វី យើងដែលបានចុះ តាមច្រកភ្នំ ខ្លួនយើង ហើយ ដឹងពីអត្ថន័យនៃការបាត់បង់មិត្តម្នាក់។ ដូច្នេះហើយយើង...នាងកំពុងដេកនៅក្នុង —នៅក្នុងព្រះវិហារឥឡូវនេះ នៅ ឆាទ្បេសថោន រដ្ឋឥណ្ឌាអាណា។ ប្រសិនបើ អ្នកឡើងទៅនៅរសៀលនេះ នោះ នឹងត្រូវបានកោតសរសើរពីសំណាក់គ្រួសារ ខូលរីន យ៉ាងប្រាកដ។ សមាជិកជាច្រើនរបស់ពួកគេនៅមិនទាន់មកទីនេះនៅពេង ឧបោសថនៅឡើយ។ ខ្ញុំបានរៀបការ បញ្ចុះសព ជ្រមុជទឹក នៅជិត ផ្ទះគ្រួសារ របស់គេ។ ដូច្នេះហើយ លោកហ្វ្រេសុន ដែលធ្លាប់ជាអ្នកជិតខាងរបស់យើងនៅ ទីនេះ គឺជាអ្នកទទួលខុសត្រូវនៅទីនោះ។

508 ហើយបន្ទាប់មកយប់នេះ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ជាកន្លែងដែល យើងទុកចោលនៅព្រឹកនេះ យើងនឹងព្យាយាមយកវាមកវិញនៅយប់នេះ នៅក្នុង ការសិក្សាដ៏អស្ចារ្យនេះ ដែលយើងកំពុងសិក្សានៅពេលនេះ។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំ គិតថានោះគឺជាការ ប្រកាស—ដូចខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងពីអ្វីដែលគួរធ្វើ។ ហើយយប់ថ្ងៃពុធ ខាងមុខនេះ ឥឡូវនេះ យើងនឹងប្រកាសពីយប់ដែលយើងនឹងឡើងទៅនៅជាមួយ បងប្រុស ហ្គ្រាហាំ។

509 ហើយយើងស្វាគមន៍ជនប្លែកមុខទាំងអស់នៅក្នុងច្រកទ្វាររបស់យើង។ ហើយយើងរីករាយដែលមានអ្នកនៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ ហើយអធិស្ឋានថា ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានពរអ្នក យ៉ាងបរិបូរណ៍ នៅថ្ងៃនេះសម្រាប់ការជួបជុំនេះ។

510 បងប្រុស ខុកទើបតែបានប្រាប់ខ្ញុំថា សម្លៀកបំពាក់សម្រាប់ដាក់អាសយដ្ឋាន សាធារណៈមិនដំណើរការល្អពេកទេនៅពេលនោះ។ វាប្រហែលជា ប្រហែលជា យោងទៅតាមអាកាសធាតុ ភាពសើមច្រើននៅក្នុងឧបករណ៍បំពងសម្លេងនៅ ទីនោះ។ ហើយពួកវាមិនល្អពេកទេ តាំងពីដំបូង ដូច្នេះវាអាចជាមូលហេតុ។

511 ដូចដែលខ្ញុំឃើញបងស្រីម្នាក់ នៅទីនេះ ដែលខ្ញុំស្គាល់ គឺបងស្រី អាហ្គេន ប្រាយ ខ្ញុំ...នេះមិនមែនជា—សីលធម៌ល្អទេ ដើម្បីសួររឿងនេះ ប៉ុន្តែតើអ្នកបានឮពី បងប្រុស អាហ្គេនប្រាយទេតាំងពីគាត់ទៅទីនោះ? ខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងក្នុង ការស្តាប់ពីគាត់ឱ្យបានឆាប់តាមដែលយើងអាចធ្វើបាន។ គាត់នៅប្រទេសស្វីស

និងអាល្លីម៉ង់ ក្នុងការប្រជុំនៅទីនោះជាមួយបងប្រុស ថមមី ហ៊ីកនិងប៉ុល កាអ៊ីន។ បើអ្នកធ្លាប់លឺ បងស្រីរស់ សូមប្រាប់ខ្ញុំភ្លាមៗ ឆាប់តាមដែលអាចធ្វើបាន។

512 ឥឡូវនេះ រោងឧបោសថតូចមិនមានសមាជិកភាពទេ ប៉ុន្តែយើងមានការប្រកប។ យើងគ្មានជំនឿអ្វីក្រៅពីព្រះគ្រីស្ទ គ្មានច្បាប់ក្រៅពីសេចក្ដីស្រឡាញ់ គ្មានសៀវភៅផ្សេងក្រៅពីគម្ពីរទេ។ នោះជាសៀវភៅតែមួយគត់ដែលយើងស្គាល់ ហើយជារឿងតែមួយគត់ដែលយើងដឹង ដូចដែលយើងមាន។ នៅពេលដែលព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សំអាតយើងពីអំពើបាបទាំងអស់ នោះយើងមានការប្រកបនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក គ្រប់គ្នា។

513 ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញថា នៅព្រឹកនេះ អ្នកខ្លះប្រហែលជាបានឮបងប្រុសអធិស្ឋាន។ នោះគឺជាកាតូលិក ដូច្នេះ ឬពីមុនជាកាតូលិក។ ហើយយើងមានប្រភេទមនុស្សផ្សេងៗគ្នាទាំងអស់មកទីនេះ។ ទើបតែមានឯកសិទ្ធិ មួយរយៈមុនដើម្បីចាប់ដៃបងប្រុស ម៉ែនណូនីត ដែលកំពុងស្នាក់នៅទីនេះ។ ហើយពីពួក ម៉ែនណូនីត ពីមេតូឌីស្ទ ពីបាទីស្ទ និងកាតូលិក ឬអ្នកណាក៏ដោយ សូមឱ្យពួកគេមក។ ហើយយើងសហការគ្នាជុំវិញពរជ័យនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ វត្តមានសាក្សីព្រះយេហូវ៉ានិងមនុស្សប្រភេទផ្សេងគ្នា ដូច្នេះ ជានិកាយផ្សេងៗគ្នា។

514 ខ្ញុំធ្លាប់ស្រឡាញ់ (មែនហើយ ខ្ញុំនៅតែ) នៅលោកខាងលិច។ ខ្ញុំស្រឡាញ់សេះនិងគោ។ ខ្ញុំទើបតែបង្កើតកសិដ្ឋានមួយ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំស្រឡាញ់វា។ ហើយយើងធ្លាប់ជួបជុំគ្នា ហើយខ្ញុំនឹងទៅជាមួយគេ។ ហើយយើងមានរបងសំណាញ់។ ខ្ញុំមិនដឹងថាតើអ្នកនៅបូព៌ាស្គាល់អ្វីជារបងសំណាញ់ ឬអត់។ វាគឺជាពេលដែលអ្នកដាក់គោចូលទៅក្នុង—ព្រៃ គេមានរបងការពារកុំឲ្យសាត់ទៅ អ្វីដែលគេហៅថាចូលកសិដ្ឋានវិញ។ ពួកវាបានស៊ីស្មៅ ជាកន្លែងដែលពួកគេដាំស្មៅសម្រាប់ទុកចិញ្ចឹមវានៅរដូវរងារ។ ហើយឡើងលើភ្នំ គេក៏មានរបងសំណាញ់ ដែលពួកវាបំបែកញីនិងឈ្មោល ជាដើម។ វាត្រូវបានគេហៅថារបងសំណាញ់។ ប៉ុន្តែរបងសំណាញ់សំខាន់គឺជាកន្លែងដែលអនុរក្សឈរនៅពេលដែលគោក្របីកំពុងឆ្លងកាត់។

515 ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានអង្គុយនៅទីនោះ ជាច្រើនថ្ងៃ នៅលើកៅអីរបស់ខ្ញុំ ហើយមើលពួកវាដូចដែលហ្វូងគោឆ្លងកាត់។ មានគ្រប់ម៉ាកយីហោផ្សេងៗគ្នាបានចូល។ មានខ្លះហៅថា ម៉ាក "ពេជ្រ។" ហើយពួកគេខ្លះបានហៅថា "បារ អិច" និងមួយចំនួន...របស់យើងគឺ "ទ្រីពផត" អ្វីមួយដូចជានិមិត្តសញ្ញាកាយរឹទ្ធិក្មេងប្រុស។

អ្នកបន្ទាប់ ខាងក្រោមវា គឺ "ឡានទ្រុង ទួរគី" នៅលើសេះ។ ហើយពួកគេមានម៉ាកយីហោគ្រប់ប្រភេទ ដើម្បី—ស្គាល់ពីគោក្របីពួកគេពេលគេបណ្ដេញវាចេញ។

516 ឥឡូវនេះ អនុរក្សមិនសូវចាប់អារម្មណ៍នឹងម៉ាកអ្វីដែលពួកគេមានទេ ប៉ុន្តែនេះគឺជាអ្វីដែល អនុរក្សចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការមើលស្លាកនៅក្នុងត្រចៀករបស់ពួកគេ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលបានចូលទៅទីនោះ មិនថាម៉ាកអ្វីនោះទេ ត្រូវតែជាពូជគោសាច់ដ៏ហ្មត់ចត់។ វាមិនអាចចូលទៅទីនោះបានទេ លុះត្រាតែវាជាពូជគោសាច់។ ត្រូវតែចុះបញ្ជីភាគហ៊ុន បើមិនអញ្ចឹងទេគឺមិនអាចឆ្លងកាត់បានទេ។

517 ខ្ញុំគិតថា នៅថ្ងៃដែលព្រះអម្ចាស់យាងមក ទ្រង់នឹងមិនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះម៉ាកអ្វីដែលយើងពាក់ទេ ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើងទាំងអស់គ្នាបានកើតជាថ្មីជាគ្រីស្ទាន។ ត្រូវហើយ។ នោះជាភាគហ៊ុនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ការធ្វើតេស្តឈាមនឹងបង្ហាញថាយើងទាំងអស់គ្នាជាគ្រីស្ទាន។ ហើយប្រសិនបើយើងនឹងទៅផ្លូវ*ទីនោះ* យើងក៏អាចនឹងធ្វើបែបនោះនៅទីនេះដែរ។ តើអ្នកមិនគិតដូច្នេះទេឬ? នោះហើយជារបៀបដែលយើងដឹងគុណចំពោះការប្រកបទាំងអស់ពីក្រុមជំនុំផ្សេងៗគ្នា។

518 ឥឡូវនេះ យើងកំពុងសិក្សានៅក្នុងសៀវភៅហោព្រើរដ៏មានពរនេះ។ បងប្រុសម្នាក់ចូលចិត្តវាខ្លាំងណាស់ រហូតដល់គាត់បានថតខ្សែអាត់ ហើយគាត់កំពុងធ្វើសៀវភៅបង្រៀនអំពីរឿងនេះ។

519 ឥឡូវនេះយើងនឹងមកដល់ ឆាប់ៗនេះ ដល់ជំពូកទី១១។ យើងរំពឹងថានឹងចំណាយពេលរដូវរងានៅលើអត្ថបទនោះនៅជំពូកទី១១។ សម្រាប់តួអង្គនិមួយៗនោះ យើងចង់ត្រលប់ទៅគម្ពីរវិញ ហើយចងបទគម្ពីរទាំងមូលជាមួយគ្នា។ ខ្ញុំនឹងធ្វើវា។ ខ្ញុំធ្វើនៅក្នុងផ្នែកខ្លះនៃជំពូកមុនទាំងនេះ ដើម្បីទទួលបានសៀវភៅទាំងមូលចងភ្ជាប់គ្នា។ សម្រាប់ អ្នកឃើញទេ គម្ពីរត្រូវតែបញ្ជាក់ដោយបទគម្ពីរ។

520 ដូច្នេះ បើមានការទាស់គ្នាណាមួយ ដែលអ្នកណាគិតថាបទគម្ពីរផ្ទុយគ្នា នោះជាកំហុស។ គ្មានបទគម្ពីរណាដែលប្រឆាំងនឹងបទគម្ពីរណាទេ។ ភាព—ភាពផ្ទុយគ្នាគឺជាកន្លែងដែលប្រហែលជាវាផ្ទុយពីវិធីរបស់យើងក្នុងការមើលវា ប៉ុន្តែវាមិនផ្ទុយពីខ្លួនវាទេ។ ខ្ញុំបានធ្វើកិច្ចបម្រើផ្សាយដំណឹងល្អអស់រយៈពេលម្ភៃប្រាំឆ្នាំមកហើយ ហើយខ្ញុំមិនដែល មានពេលណាមួយ ដែលបានរកឃើញរឿងមួយក្នុងព្រះគម្ពីរដែលផ្ទុយនឹងរឿងអ្វីផ្សេងទៀតដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងព្រះគម្ពីរឡើយ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែដឹងថាវាមិននៅទីនោះទេ។

521 ហើយសព្វថ្ងៃនេះ យើងកំពុងសិក្សាក្នុងជំពូកដ៏មានពរបំផុតមួយនៃគម្ពីរហេព្រើរ ជំពូកទី៧។ ហើយមានអ្នកណាដែលមិនមានគម្ពីរ ហើយចង់តាមយើងក្នុងការអាន យើងរីករាយនឹងនាំយកព្រះគម្ពីរមកឱ្យអ្នក ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែលើកដៃឡើង។ ខ្ញុំនឹងមានអ្នកចាស់ទុំ នរណាម្នាក់មកទីនេះ ហើយយកខ្លះ។ មាននរណាម្នាក់លើកដៃនៅខាងក្រោយទីនោះ។ ហើយសូមអរគុណបងប្រុស។ ហើយប្រសិនបើអ្នកចង់បានគម្ពីរមួយ គ្រាន់តែលើកដៃឡើង ហើយពួកគេនឹងយកមកជូនអ្នក។

522 ឥឡូវនេះ ផ្លូវតែមួយគត់ដែលក្រុមជំនុំអាចត្រូវបានសាងឡើង ជាផ្លូវតែមួយគត់ដែលមនុស្សអាចមានជំនឿ មិនមែនដោយនិកាយរបស់គាត់ មិនមែនដោយការចូលរួមរបស់គាត់ទេ។ ប៉ុន្តែជំនឿរបស់គាត់មិនស្ថិតនៅលើទ្រឹស្តីនៃគំនិតរបស់មនុស្សមួយចំនួនទេ ព្រោះវា ច្រើនឬតិច ជារបស់មនុស្សទាំងមូល។ ប៉ុន្តែផ្លូវតែមួយគត់ដែលជំនឿអាចរកឃើញកន្លែងសម្រាកដ៏ស្ងប់សុខ គឺនៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាន និងមិនអាចកែប្រែបាន។ "សេចក្តីជំនឿកើតមកដោយការស្តាប់ ហើយជាការស្តាប់ព្រះបន្ទូល។" នោះហើយជារបៀបដែលវាត្រូវការ។ ហើយ—ហើយនៅពេលដែលជំនឿត្រូវបានស្តាប់និងទទួលយក នោះវាបានដោះស្រាយជារៀងរហូត។ គ្មានអ្វីដែលអាចផ្លាស់ប្តូវាបានទៀតឡើយ ទោះបីមានអ្វីមក ឬទៅក៏ដោយ។ គ្មានអ្វីអាចកែប្រែជំនឿនោះបានឡើយ។ គិតមើលទៅ។ អ្នកត្រូវបានបោះយុថ្កា ហើយអ្នកមិនមានការផ្លាស់ប្តូរទៀតទេ ក្នុងវេលា និងភាពអស់កល្បជានិច្ច។ អ្នកត្រូវបានបោះយុថ្កាជារៀងរហូត "សម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈដង្វាយមួយ ទ្រង់បានបំពេញអស់កល្បជានិច្ច អស់អ្នកដែលត្រូវបានរាប់ជាបរិសុទ្ធ ឬដែលបានត្រាសហៅ។"

523 ហើយជំនឿមានកន្លែងដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងគ្រិស្ទាន ដែលជាជីវិតរបស់អ្នកជឿដែលវាអាចឈរក្បែរផ្នូរភក់ឬពីលើមឈូស ដែលជាកន្លែងដែលទារកដ៏មានតម្លៃ ឬជាទីស្រឡាញ់បានឆ្លងផុតពីជីវិតនេះទៅឆ្ងាយ។ ហើយដោយសម្លឹងមើលយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់នៃភ្នែកឥន្ទ្រី អាចសម្លឹងទៅកាន់ទ្រង់ដែលមានព្រះបន្ទូលថា: "ខ្ញុំជាការរស់ឡើងវិញ និងជាជីវិត។" ហើយគេភ្លេចរឿងអតីតកាល។ ពួកគេចុចលើសញ្ញានៃការហៅទៅទីខ្ពស់។

524 ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលព្រះបានផ្តល់អំណោយបែបនេះ ហើយបានធ្វើវា

ជាអំណោយឥតគិតថ្លៃដល់មនុស្សទាំងអស់។ នោះហើយជាអ្វីដែលក្រុមជំនុំត្រូវធ្វើ។ *ក្រុមជំនុំ*មិនមានន័យថាជានិកាយ ឬអង្គការទេ វាមានន័យថា "ក្រុមមនុស្សនៃអ្នកជឿ ដែលត្រូវបានប្រមូលផ្តុំគ្នាក្រោមការប្រកបនៃព្រះបន្ទូល។"

525 ហើយនៅក្នុងការបង្រៀនដ៏អស្ចារ្យនេះនៅទីនេះរបស់សាវកប៉ុល នៅក្នុងផ្នែខាងក្រោយនៅក្នុងជំពូកពីមុនៗ គាត់បានដោះស្រាយជាពិសេសជាមួយនឹងព្រះកំពូលនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវហើយថាជានរណា។ ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះ បានបង្កើតឡើងដើម្បីឱ្យមនុស្សអាចមានអារម្មណ៍ពីទ្រង់ ហើយប៉ះពាល់ដោយទ្រង់ និង—និងការប្រកបជាមួយទ្រង់។ ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ជារូបកាយដែលព្រះជាម្ចាស់គង់នៅក្នុង "ព្រះបានបង្កើតជាសាច់ឈាម ហើយគង់នៅក្នុងចំណោមយើង។" ធីម៉ូថេទី១ ៣:១៦ "ពិតប្រាកដជាសេចក្តីអាថ៌កំបាំងរបស់សាសនានៃយើង នោះជ្រាលជ្រៅណាស់ គឺដែលព្រះបានលេចមកក្នុងសាច់ឈាម។"

526 ព្រះយេហូវ៉ាដ៏អស្ចារ្យបានយាងចុះមក ហើយត្រូវបានបង្កើតឡើង ដោយការរស់នៅក្នុងព្រះកាយនៃព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ ដោយប្រកាសនិងផ្សះផ្សាពិភពលោកជាមួយនឹងទ្រង់ផ្ទាល់។ ព្រះគ្មានអ្វីសោះ...ព្រះគ្រិស្តគឺគ្មានអ្វីក្រៅពីទ្រង់ជាព្រះទេ—ហើយព្រះជាម្ចាស់មិនមែនជាអ្វីក្រៅពីព្រះគ្រីស្ទដែរ។ អ្នកទាំងពីរបានរួមគ្នាបង្កើតជារូបកាយព្រះ ធ្វើឲ្យទាបជាងទេវតាបន្តិច ដើម្បីឲ្យទ្រង់រងទុក្ខ។ ទេវតាមិនអាចរងទុក្ខបានទេ។ ព្រះយេស៊ូវជារោងឧបោសថដែលព្រះគង់នៅ។

527 ព្រះគម្ពីរបានចែងថា នៅក្នុងជំពូកទី៧ នៃកិច្ចការរបស់ពួកសាវក ថា "រោងឧបោសថ និងដុត...ព្រះអង្គមិនព្រមធ្វើយញ្ញបូជា និងតង្វាយដុតឡើយ គឺព្រះអង្គបានរៀបចំរូបកាយអោយខ្ញុំ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតទ្រង់មិនគង់នៅក្នុងរោងឧបោសថដែលធ្វើដោយដៃមនុស្សទេ គឺទ្រង់បានរៀបចំរូបកាយឲ្យខ្ញុំ" ថានៅក្នុងរោងឧបោសថឬរស់នៅក្នុងការប្រកបជាមួយមនុស្ស។

528 ព្រះអនុញ្ញាត ដរាបណាយើងឆ្លងកាត់ជំពូកនេះនៅទីនេះ ឬតាមរយៈសៀវភៅនេះ យើងចង់ត្រឡប់ទៅយកគម្ពីរនាងរស់ ហើយបង្ហាញនៅទីនោះថា តើព្រះបានក្លាយជាសាច់ញាតិយើងដោយរបៀបណា ដើម្បីផ្សះផ្សាអ្នកដែលបាត់បង់ត្រឡប់ទៅកាន់ទ្រង់វិញដោយការប្រកប ហើយក្លាយជាយើងម្នាក់។ ព្រះប្រោសលោះត្រូវតែជាសាច់ញាតិ ហើយវិធីតែមួយគត់ដែលព្រះអាចក្លាយជាសាច់ញាតិ

និងយើង គឺដើម្បីក្លាយជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកយើង។ ដូច្នេះ ទ្រង់មិនអាចក្លាយជាទេវតា ហើយធ្វើជាសាច់ញាតិនឹងមនុស្សបានឡើយ។

529 កាលពីល្ងាចមិញ ពេលខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយកូនប្រុសដែលខូចចិត្ត ជាដៃគូរបស់ម្ដាយខ្ញុំដែលទើបនឹងទទួលមរណភាព បាននិយាយថា "អូ បងប្រុស ប៊ីល ខ្ញុំគិតថានាងជាទេវតានៅយប់នេះ។"

530 ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ អេល។ នាងនឹងមិនក្លាយជាទេវតាទេ។ នាងជាស្ត្រីនៅយប់នេះ ដូចជាព្រះបានបង្កើតនាង ហើយនឹងក្លាយជានាងជានិច្ច មិនដែលជាទេវតាឡើយ។" ព្រះបានបង្កើតទេវតាហើយ។ ទ្រង់មិនដែលធ្វើឲ្យមនុស្សក្លាយជាទេវតាឡើយ។ ទ្រង់បានបង្កើតទេវតា *និង*មនុស្ស។ ដូច្នេះ មនុស្សនឹងមិនមែនជាទេវតាឡើយ ហើយទេវតាក៏មិនដែលធ្វើជាមនុស្សដែរ។ ព្រះបានធ្វើឱ្យពួកគេខុសគ្នា។

531 ឥឡូវនេះ ហើយក្នុងព្រះគ្រីស្ទបានក្លាយជាសាច់ឈាម ដើម្បីលោះចេញពីការដ៏ធំនោះហួសពីកន្លែងដែលមនុស្សបានធ្លាក់ចុះ។ ហើយភាពអមតៈដោយអំពើបាបបានចុះមក ព្រះបានយាងចុះមក ហើយយករូបរាងជាមនុស្ស ហើយបានក្លាយជាមនុស្សស្និទ្ធស្នាលនឹងយើង ដើម្បីទ្រង់អាចទ្រាំទ្រនឹងអំពើបាប និងសេចក្ដីស្លាប់របស់យើង។

532 ហើយនៅក្នុងរូបភាពមួយដែលយើងកំពុងផ្ដល់ឱ្យ នៅក្នុងមេរៀនមុន គ្រាន់តែជាប្រវត្តបន្តិចដូច្នេះអ្នកចំណូលថ្មីនឹងយល់។ ព្រះអង្គ នៅលើផ្លូវឡើងទៅកាន់កាល់វ៉ារី ដូចជាសេចក្ដីស្លាប់បានមកលើទ្រង់ ហើយកំពុងចោមរោមជុំវិញទ្រង់ ហើយទីបំផុតវាបានចាក់ទ្រង់រហូតដល់ទ្រង់សុគត។ ទ្រង់សុគតរហូតដល់ព្រះអាទិត្យឈប់ភ្លឺ។ ទ្រង់បានសុគតរហូតដល់ព្រះច័ន្ទ ហើយផ្កាយមិនផ្ដល់ពន្លឺដល់ពួកគេ។

533 ដ្បិត របៀបដែលទ្រង់ត្រូវធ្វើដូច្នេះ ដើម្បីបោះយុថ្កានៃសេចក្ដីស្លាប់! បើទ្រង់ជាមនុស្សអមតៈ បើទ្រង់គង់នៅក្នុងភាពជាព្រះ ឬនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ សេចក្ដីស្លាប់មិនអាចគ្រប់គ្រងវាបានទេ។ វាត្រូវតែក្លាយទៅជាសាច់ឈាម ដើម្បីឲ្យទ្រង់អាចទទួលយកទ្រនិចនៃសេចក្ដីស្លាប់បាន។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រនិចឬសត្វល្អិតណាខាំ ម្ដងវាមុតជ្រៅ វានឹងមិនមុតទៀតឡើយ។ គាត់ទុកទ្រនិចនៅក្នុងសាច់។ ហើយនោះជាអ្វីដែលព្រះគ្រីស្ទជា-...ឬព្រះបានក្លាយជា។ ព្រះគ្រីស្ទបានគង់នៅក្នុងសាច់ឈាម ដើម្បីទ្រង់អាចបោះយុថ្កានៅក្នុងសាច់ឈាមរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ ដែល

ជាទ្រនិចនៃសេចក្តីស្លាប់។ ហើយនៅពេលដែលសេចក្តីស្លាប់បានដកខ្លួនចេញពីទ្រង់នៅឈើឆ្កាង វាបានបន្សល់ទុកនូវទ្រនិចរបស់វា វាមិនអាចធ្វើចំពោះអ្នកជឿបានទៀតទេ។ វាអាចធ្វើឱ្យមានសំឡេងរំខាន វាអាចធ្វើឱ្យមានការភ្ញាក់ផ្អើល និងការគំរាមកំហែង ប៉ុន្តែវាមិនអាចទិចបានទេ។ វាមិនមានទ្រនិចទេ។

534 សាវកប៉ុលដ៏អស្ចារ្យ នៅលើដងផ្លូវមរណៈរបស់គាត់ បានស្រែកហើយនិយាយថាៈ "ឱសេចក្តីស្លាប់អើយ តើទ្រនិចឯងនៅឯណា? ហើយផ្នូរ តើជ័យជំនះរបស់អ្នកនៅឯណា? ប៉ុន្តែសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះដែលបានប្រទានឲ្យយើងមានជ័យជំនះតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាអម្ចាស់នៃយើង ទាំងការស្លាប់ និងផ្នូរបានបាត់បង់អំណាចរបស់វា។"

535 ឥឡូវនេះ ថ្ងៃអាទិត្យមុន យើងបានថត "ការចាកចេញពីគោលការណ៍នៃគោលលទ្ធិរបស់ព្រះគ្រីស្ទ" នៅក្នុងជំពូកទី៦ យើងអាននេះថា "អនុញ្ញាតឱ្យយើងបន្តទៅយ៉ាងឥតខ្ចោះ។" ហើយយើងបានរកឃើញថា មនុស្សសព្វថ្ងៃនេះនៅក្នុងព្រះវិហារជាច្រើន រួមជាមួយនឹងពោងឧបោសថប្រាណហាំនិងមនុស្សផ្សេងៗគ្នា យើងដាក់ច្រើនពេកលើការសិក្សាអំពីគោលការណ៍របស់ព្រះគ្រីស្ទៈ ទ្រង់ជាពូជរបស់លោកអ័ប្រាហាំ ទ្រង់ជាពូជររបស់លោក—នៃ *ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ* និងនៅប្រវត្តពង្សាវតារ។ ប៉ុន្តែ ព្រះគម្ពីរបានថែងថា "ចូរយើងលះបង់របស់ទាំងនោះចេញ ហើយបន្តទៅកាន់ភាពល្អឥតខ្ចោះ។"

536 ជាដំបូង អ្នកត្រូវតែស្គាល់គោលលទ្ធិ ហើយបន្ទាប់មក អ្នកត្រូវតែដឹងរឿងទាំងអស់នេះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ចូរយើងដាក់ពួកគេមួយឡែក ពីការរស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់ ការដាក់ដៃ ការជ្រមុជទឹក និងអត្ថបទដែលស្លាប់ទាំងអស់របស់ព្រះ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ពួកគេ—ពួកគេមិនមានជីវិតនៅក្នុងវាទេ។ ប៉ុន្តែក្រុមជំនុំថ្ងៃនេះគ្រាន់តែទៅរករឿងទាំងនោះ។ "អូ យើងជឿលើអទិទេពនៃព្រះគ្រីស្ទ។" បាទ។ ប្រាកដណាស់។ "យើងជឿលើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។" បាទ។ ប្រាកដណាស់។ "ការដាក់ដៃលើ។"

537 ប៉ុលបាននិយាយថា "យើងនឹងធ្វើការទាំងអស់នេះ ប្រសិនបើព្រះអនុញ្ញាត។ ប៉ុន្តែនៅចំពោះមុខរឿងទាំងអស់នោះ សូមទុកវាមួយឡែកសិន ហើយបន្តទៅកាន់ភាពល្អឥតខ្ចោះ។"

538 ឥឡូវនេះ ព្រះវិហារមិនអាចល្អឥតខ្ចោះតាមរយៈអង្គការបានទេ។ វានៅឆ្ងាយពីព្រះគ្រប់ពេលវេលា ឬឆ្ងាយពីគ្នាទៅវិញទៅមក។ យើងទាញរបាំង យើងបំបែកខ្លួនយើង ហាក់ដូចជាមិនមានសេចក្តីជំនឿ។ ប៉ុន្តែនៅពេលនោះ នៅពេលដែលយើងចាកចេញពីគោលការណ៍នៃគោលលទ្ធិទាំងនោះ ប្រសិនបើយើងបន្តទៅរកភាពល្អឥតខ្ចោះ នោះរបស់តូចៗទាំងនោះនឹងមិនមានប្រយោជន៍ច្រើនទេ។

539 យើងចូលទៅក្នុងទំនាក់ទំនងមួយ ហើយយើងរកឃើញថាវិធីតែមួយគត់ដែលយើងអាចមានភាពល្អឥតខ្ចោះគឺនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ បន្ទាប់មក យើងរកឃើញដោយការបង្រៀនក្នុងព្រះគម្ពីរ អំពីរបៀបដែលយើងចូលទៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ មិនមែនដោយការជ្រមុជទឹក មិនមែនដោយការដាក់ដៃលើ មិនមែនដោយការបង្រៀន។ "ប៉ុន្តែដោយព្រះវិញ្ញាណតែមួយ យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវបានជ្រមុជក្នុងរូបកាយតែមួយ ហើយក្លាយជាឥតខ្ចោះតាមរយៈការរងទុក្ខរបស់ទ្រង់។" បន្ទាប់មក យើងមើលទៅខុសគ្នា។ យើងគិតខុសគ្នា។ យើងធ្វើសកម្មភាពខុសគ្នា។ យើងរស់នៅខុសគ្នា។ មិនមែនដោយសារវាជាកាតព្វកិច្ចឬយើងជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំទេ ប៉ុន្តែដោយសារតែ "សេចក្តីស្រឡាញ់ដែលព្រះបានបង្ហូរមកក្នុងចិត្តយើងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ" ដែលធ្វើឲ្យយើងជាជនរួមជាតិនៃព្រះរាជាណាចក្រព្រះ បន្ទាប់មកមិនមាននិកាយឬឧបសគ្គនៅក្នុងនោះទេ។ យើងទាំងអស់គ្នាគឺជារូបកាយដ៏អស្ចារ្យមួយ។

540 ឥឡូវនេះ យើងត្រៀមខ្លួនរួចរាល់ហើយ ដើម្បីចូលរៀនពេលព្រឹក ក្នុងពេលបន្តិចទៀតនេះ។ មួយទៀតខ្ញុំចង់ទៅដល់ទីនេះ នោះគឺថា ប៉ុលនិយាយនៅក្នុងសៀវភៅ ទី៧ ឬ ជំពូកទី៦ យើងរកឃើញនៅទីនេះថាយើងត្រូវបានធ្វើឱ្យល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ បន្ទាប់មកនៅក្នុងខទី១៣ នៃជំពូកទី៦ គ្រាន់តែជាប្រវត្តិចតួចប៉ុណ្ណោះ។

> *ដ្បិតកាលព្រះបានសន្យានឹងលោកអ័ប្រាហាំ នោះពីព្រោះគ្មានអ្នកណាធំជាង សំរាប់ឲ្យទ្រង់បានស្បថដោយអ្នកនោះទេ បានជាទ្រង់ស្បថដោយព្រះអង្គទ្រង់វិញ*

ព្រះបានស្បថដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ពីព្រោះទ្រង់មិនអាចស្បថដោយអ្នកណាដែលធំជាងនេះ។

541 ឥឡូវនេះយើងចង់ត្រឡប់ទៅវិញ។ តោះទៅកាឡាទីបន្តិចសិន។ សូមត្រឡប់ទៅកាន់គម្ពីរកាឡាទីវិញ ហើយបើក កាឡាទី ៣:១៦។ ហើយយើងនឹងអាននៅទីនេះបន្តិច អំពីអ្វីដែលទ្រង់បានស្បថដោយ។

> *រីឯសេចក្តីសន្យាទាំងប៉ុន្មាន នោះបានតាំងនឹងលោកអ័ប្រាហាំ ហើយនិងពូជលោក។ តែទ្រង់មិនបានមានព្រះបន្ទូលថា និងពូជទាំងប៉ុន្មាន ដូចជាមានពូជ...ជាច្រើននោះទេ គឺចំពោះពូជតែ១វិញ គឺជាព្រះគ្រីស្ទ។*

542 ឥឡូវនេះ បើអ្នកនឹងកត់សម្គាល់ សូមអានវាយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ឥឡូវដូចដែលអ្នកអាន។

> *រីឯសេចក្តីសន្យាទាំងប៉ុន្មាន* (ពហុវចនៈ) *នោះបានតាំងនឹងលោកអ័ប្រាហាំ* (ឯកវចនៈ) *ហើយនិងពូជលោក។*

543 "អ័ប្រាហាំនិងពូជរបស់គាត់។" ឥឡូវនេះ ពូជរបស់អ័ប្រាហាំមានតែមួយ គឺព្រះគ្រីស្ទ។ ក្នុងបុព្វបទ អ៊ីសាក។

ប៉ុន្តែអ័ប្រាហាំមានកូនច្រើន។ គាត់មានមួយមុនពេលគាត់មានអ៊ីសាក ដែលបង្ហាញពីការខុសឆ្គង ពីភាពមិនជឿរបស់សារ៉ា ដែលចង់ឲ្យហាណាយកកូនដោយគិតថានាងចាស់ពេក ហើយព្រះដើម្បីជៀសវាងនិងធ្វើផ្លូវមួយផ្សេងទៀតពីវិធីដែលទ្រង់បានសន្យាថានឹងធ្វើវា។

544 ប៉ុន្តែ ព្រះរក្សាការសន្យារបស់ទ្រង់។ ទោះបីជាវាហាក់ដូចជាមិនសមហេតុផលយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះត្រូវមានកាតព្វកិច្ចចំពោះការសន្យារបស់ទ្រង់។ ហើយសារ៉ាគិតថាប្រហែលជានាងអាចមានកូនតាមរយៈហាណា ឬ នាង ហាការ ជាស្រ្តីបំរើរបស់នាង ដើម្បីមានផ្ទៃពោះតាមរយៈអ័ប្រាហាំ ហើយនាងនឹងយកវា។ ហើយនោះបានក្លាយទៅជាអ៊ីសម៉ាអែល ដែលជាបន្លាក្នុងសាច់ឈាម តាំងពីពេលនោះរហូតដល់ឥឡូវនេះ។ នៅតែជាបន្លាក្នុងសាច់ឈាម ព្រោះពួកអារ៉ាប់មកពីទីនោះ ហើយពួកគេតែងតែធ្វើបែបនោះ។

545 ឥឡូវនេះ នៅពេលណាដែលអ្នកមិនជឿព្រះបន្ទូលបកស្រាយពាក្យរបស់ព្រះ ហើយទទួលយកវិធីផ្សេងទៀត វានឹងក្លាយជាបន្លានៅក្នុងសាច់របស់អ្នកពីទីនោះ។ អ្នកយកតែអ្វីដែលព្រះបាននិយាយប៉ុណ្ណោះ។ ប្រសិនបើទ្រង់មាន

បន្ទូល នោះគ្រាន់តែជាអ្វីដែលទ្រង់មានន័យ។ អូ សូមប្រទានពរដល់ព្រះនាមទ្រង់! គ្រាន់តែយកព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

546 មិនថាព្យាយាមរំលងអ្វីទេ ចូរនិយាយថា "មែនហើយ វាពិតជាមិនមានន័យបែបនោះទេ។" វាមានន័យគ្រាន់តែជាអ្វីដែលវានិយាយ នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ធ្វើការសន្យា។

547 ឥឡូវនេះប្រសិនបើយើងកត់សំគាល់យ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់។

...នោះបានតាំងនឹងលោកអ័ប្រាហាំ ហើយនិងពូជលោក...

មួយគឺពូជ ឯកវចនៈ ហើយមួយទៀតគឺការសន្យា។ មានការសន្យាច្រើនជាងមួយ ហើយមានមនុស្សច្រើនជាងម្នាក់ដែលរួមបញ្ចូលក្នុងពូជរបស់អ័ប្រាហាំ។ ឃើញទេ? មានពូជតែមួយ ប៉ុន្តែមានមនុស្សជាច្រើននៃពូជនេះ។ ឃើញទេ? ពួកគេមិនមែនមានតែអ័ប្រាហាំតែម្នាក់ឯង ឬអ៊ីសាកតែម្នាក់ឯងទេ។ ប៉ុន្តែ...វាគឺជាពូជរបស់អ័ប្រាហាំទាំងអស់។ ការសន្យាត្រូវបានធ្វើឡើងចំពោះពូជនីមួយៗនៃពូជនោះ។ អ្នកយល់វាទេ?

548 ដូច្នេះ យើងបានស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ តាមបទគម្ពីរ យើងទទួលយកពូជរបស់អ័ប្រាហាំ ហើយទទួលមរតកតាមការសន្យា។ មិនមែនដោយការចូលរួមក្នុងក្រុមជំនុំ ឬការបង្កើតអត្ថបទដែលស្លាប់ ឬ—ឬ អ្វីជាដើម។ ប៉ុន្តែ ដោយបានកើតមកពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទ នោះយើងជាពូជរបស់អ័ប្រាហាំ ហើយជាអ្នកទទួលមរតករួមជាមួយទ្រង់ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ។

549 បន្ទាប់មកយើងបន្តអាន បន្ទាប់មកបន្តិចទៀតឥឡូវនេះ "ព្រះធ្វើការសន្យា។" ឥឡូវនេះ ខទី១៧ នៃជំពូកទី៦។

ដូច្នេះចំណែកខាងព្រះ ដែលទ្រង់មានព្រះហឫទ័យសង្វាតលើសទៅទៀត...

...ព្រះ ដែលទ្រង់មានព្រះហឫទ័យសង្វាតលើសទៅទៀត ចង់សំដែងឲ្យពួកអ្នកគ្រងសេចក្ដីសន្យាទុកជាមរដក បានឃើញព្រះទ័យសំរេចរបស់ទ្រង់ថា មិនចេះប្រែប្រួលឡើយ នោះទ្រង់*ក៏បញ្ចូលពាក្យសម្បថដូច្នោះដែរៈ*

550 អូ សូមសម្រាកបន្តិចសិន។ "ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យសង្វាតលើសទៅទៀត។" មិនមែនថាទ្រង់ត្រូវតែធ្វើនោះទេ ប៉ុន្តែដើម្បីធ្វើឱ្យរឿងនេះក្លាយជារឿងប្រាកដ។

551 ឥឡូវនេះ យើងបានរកឃើញរួចហើយថា ព្រះបានក្លាយជាសាច់ឈាម គង់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង របៀបដែលទ្រង់បានសំដែងអង្គទ្រង់ទៅកាន់ពិភពលោក។ កាលទ្រង់ប្រទះឃើញស្ត្រីកំផិត ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា "ខ្ញុំអត់—ខ្ញុំមិនថ្កោលទោសអ្នកទេ។ ទៅចុះ កុំធ្វើបាបទៀត។" ពេលទ្រង់បានរកឃើញអ្នកជំងឺ ទ្រង់បានប្រព្រឹត្តតាមរបៀបដែលទ្រង់នឹងត្រូវធ្វើ ដ្បិតទ្រង់ជាព្រះ ហើយទ្រង់ជាទ្រង់—ទ្រង់បានព្យាបាលអ្នកជំងឺ។ ទ្រង់បានប្រោសមនុស្សស្លាប់ឱ្យរស់ឡើងវិញ។ ទ្រង់បានអត់ទោសបាប។ មិនថាពួកគេប៉ុន្មាននាក់ និងឈប់ជឿប៉ុណ្ណា ទ្រង់អត់ទោសឱ្យគេ បើគេសុខចិត្តមកហើយសុំ។

552 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់។ ប្រសិនបើព្រះបានប្រព្រឹត្តនៅពេលណាមួយក្នុងកាលៈទេសៈណាមួយ ហើយប្រសិនបើកាលៈទេសៈដដែលនោះកើតឡើងម្តងទៀត ទ្រង់ត្រូវធ្វើជាលើកទីពីរ ដូចទ្រង់បានធ្វើលើកទីមួយ ឬមិនដូច្នោះទេ គឺទ្រង់អយុត្តិធម៌។ ឃើញទេ? ទោះអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើបាបយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នកអាចនឹងដួលយ៉ាងណា ទ្រង់ត្រូវប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នក ដូចទ្រង់បានធ្វើចំពោះស្ត្រីដែលដួល ឬមិនដូច្នោះទេទ្រង់ប្រព្រឹត្តខុសកាលនោះ។ អាកប្បកិរិយារបស់ព្រះគឺជាបុគ្គលរបស់ទ្រង់ ហើយអ្វីដែលទ្រង់មាននៅក្នុងអាកប្បកិរិយារបស់ទ្រង់ប្រកាសអំពីបុគ្គលរបស់ទ្រង់។

553 ហើយនោះជារបៀបដែលអ្នកត្រូវធ្វើ នៅក្នុងអាកប្បកិរិយារបស់អ្នកក្នុងជីវិតប្រាប់ពីអ្វីដែលជាអ្នក។ ដូចដែលយើងបាននិងឆ្លងកាត់មេរៀនមួយ ឬពីរមុននេះ មនុស្សមេតូឌីស្ទចង់ប្រកាសថា "នៅពេលអ្នកស្រែក អ្នកទទួលបានវា។" ពួកពេនទីកុស្តនិយាយថា "ពេលអ្នកនិយាយភាសាដទៃ អ្នកមានវាហើយ។" អ្នកអង្រួនបាននិយាយថា "នៅពេលអ្នកញាប់ញ័រអ្នកទទួលបានវា" ពួកពេនស៊ីលវេននៀ អង្រួន។ ហើយយើងដឹងថាពួកគេខុសទាំងអស់។ ជីវិតរបស់អ្នកប្រកាសវា។ ភាពជាមនុស្សរបស់អ្នកប្រកាសថាអ្នកជាអ្វី។ បុរសម្នាក់ត្រូវបានគេស្គាល់ដោយស្នាដៃរបស់គាត់ ហើយអ្វីក៏ដោយដែលជីវិតរបស់អ្នកបង្ហាញ។

554 អ្នកធ្លាប់លឺរឿងចាស់ពោលថា "ជីវិតរបស់អ្នកនិយាយឮខ្លាំងណាស់ ខ្ញុំមិនអាចស្តាប់ឮពាក្យរបស់អ្នកទេ។" ដូច្នេះ អ្វីក៏ដោយដែលជាអ្នក។ ជីវិតដែលអ្នករស់នៅបង្ហាញថាតើវិញ្ញាណប្រភេទណានៅក្នុងខ្លួនអ្នក។

555 ហើយបន្ទាប់មកអ្នកអាចក្លែងបន្លំអ្វីដែលខុស ឬ ខ្ញុំអាចនិយាយបានថាក្លែងបន្លំអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ។ អ្នកអាចក្លែងខ្លួនជាគ្រីស្ទាន។ ប៉ុន្តែ វានឹងមកដល់ពេលដែលភាពតានតឹងនឹងត្រូវបានដាក់បន្ត បន្ទាប់មកលើវា ហើយនឹងបង្ហាញថាអ្នកជាអ្វី។ ខ្សែច្រវ៉ាក់គឺរឹងមាំខ្លាំងបំផុតតែវាខ្សោយបំផុតនៅកន្លែងតំណរបស់វា។

556 នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះត្រូវបានល្បួង វាបង្ហាញថាទ្រង់ជាអ្វី។ ប្រាកដណាស់។ ពេលអ្នកត្រូវបានគេធ្វើតេស្ត វានឹងបញ្ជាក់ថាអ្នកជាអ្វី។ ជីវិតរបស់អ្នកតែងតែឆ្លុះបញ្ចាំងពីអ្វីដែលនៅខាងក្នុងអ្នក។ ម្តងហើយម្តងទៀត ត្រូវប្រាកដថាអំពើបាបរបស់អ្នកមិនអាចរកឃើញអ្នកទេ។ ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងកំពុងព្យាយាមនិយាយ។

557 ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលនៅក្នុង យ៉ូហាន ៥:២៤ "អ្នកណាដែលឮ" មិនមែនអ្នកណាដែលញាប់ញ័រទេ អ្នកដែលនិយាយ អ្នកដែល..."អ្នកណាដែលស្តាប់ព្រះបន្ទូលខ្ញុំ ហើយជឿលើព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំមក នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយនឹងមិនមកដល់ទីជំនុំជំរះឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។"

558 វាជាជំនឿរបស់អ្នក។ ហើយជំនឿរបស់អ្នក ដែលបានសារភាពដោយបបូរមាត់របស់អ្នក បង្ហាញឲ្យមនុស្សដែលអាចស្តាប់ឮ ប៉ុន្តែជីវិតរបស់អ្នកបានបើកចំហនៅចំពោះមុខទាំងអស់។ ដូច្នេះ មិនថាអ្នកព្យាយាមធ្វើ*បែបនេះ* និងធ្វើ*បែបនេះ*ប៉ុណ្ណាក៏ដោយ វានឹងមិនមានប្រសិទ្ធភាពឡើយ។ វាត្រូវតែនៅក្នុងអ្នក។ នោះគឺជាគ្រាប់ពូជពិតនៃរឿងទាំងមូល។ ជំនឿផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកចំពោះព្រះគ្រីស្ទដែលបានរស់ឡើងវិញ ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នក ថាទ្រង់នៅខាងស្តាំព្រះហស្តរបស់ព្រះ ដើរតួជំនួសអ្នកនៅព្រឹកនេះ ដូចដែលអ្នកកំពុងធ្វើនៅក្នុងកន្លែងរបស់ទ្រង់ចុះនៅទីនេះក្នុងនាមជាសាក្សី។ សាក្សីគឺធ្វើជំនួសឱ្យនរណាម្នាក់ ឈរសម្រាប់អ្នកធ្វើជាសាក្សី។ ហើយនៅពេលដែលជីវិតរបស់អ្នកឆ្លុះបញ្ចាំងនៅទីនេះនូវអ្វីដែលទីបន្ទាល់របស់អ្នកនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ វាឆ្លុះបញ្ចាំងនៅទីនោះ ហើយវាឆ្លុះបញ្ចាំងនៅទីនេះ។ ហើយទ្រង់គង់នៅទីនោះ ដូចអ្វីដែលទ្រង់គង់សម្រាប់អ្នក ឆ្លុះបញ្ចាំងទាំង

នៅទីនោះ និងនៅទីនេះ។ ដូច្នេះអ្នកគឺជា...ដោយសារសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នក តើអ្នកបានសង្គ្រោះហើយ តែម្នាក់ឯង។ ដូច្នេះ អារម្មណ៍ អារម្មណ៍ អារម្មណ៍ អ្វីទាំងអស់មិនមានកន្លែងនៅក្នុងវាទេ។ ឥឡូវនេះ មិនមែន...

559 ឥឡូវនេះ កុំគិតខុស ដែលខ្ញុំមិនជឿលើអារម្មណ៍ទាំងនេះ។ ពិតប្រាកដណាស់។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលយើងកំពុងតែព្យាយាមធ្វើដល់មនុស្សសម័យនេះ មិនមែនជាអារម្មណ៍ទេ។ អារក្សបានយករបស់ទាំងនោះហើយចូលជាមួយមនុស្ស អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេដាក់គោលដៅដ៏អស់កល្បរបស់ពួកគេលើអារម្មណ៍មួយ។ ស្រែកហ៊ោនិយាយដោយភាសាដទៃ ទៅក្រុមជំនុំរាល់ថ្ងៃអាទិត្យ ធ្វើដូចជាគ្រិស្ទានម្នាក់ នោះនឹងមិនមាននរណាម្នាក់នៅថ្ងៃនោះទេ។ "លើកលែងតែមនុស្សកើតជាថ្មី។" ហើយជីវិតរបស់អ្នកឆ្លុះបញ្ចាំងពីអ្វីដែលអ្នកមាននៅខាងក្នុង ឃើញទេ មិនមែនអារម្មណ៍របស់អ្នកទេ។

560 អ្នកអាចមានឈាមក្នុងដៃ អ្នកអាចនិយាយដោយភាសាដទៃ អ្នកអាចព្យាបាលអ្នកជំងឺបាន អ្នកអាចរំកិលភ្នំដោយសេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នក ហើយអ្នកមិនទាន់មានអ្វីនៅឡើយទេ។ កូរិនថូសទី១ ១៣។ ឃើញទេ? វាត្រូវតែមានអ្វីកើតឡើងដោយកំណើតដែលមកពីព្រះ ហើយព្រះជាម្ចាស់នឹងនាំកំណើតថ្មីមកក្នុងអ្នក ហើយផ្ដល់ឱ្យអ្នកនូវចំណែកនៃទ្រង់ផ្ទាល់។ បន្ទាប់មកទើបមានរឿងទាំងនោះ។ អ្នកគឺជាអ្នកបង្កើតថ្មី។ "ខ្ញុំផ្ដល់ឱ្យពួកគេនូវជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។"

561 យើងបានឆ្លងកាត់ពាក្យថា "អស់កល្ប។" *ជារៀងរហូត* "ចន្លោះនៃពេលមួយ។" *ភាពអស់កល្បជានិច្ច* ជារៀងរហូត ហើយរៀងរហូត ប៉ុន្តែមានតែមួយគឺភាពអស់កល្បជានិច្ច។ ហើយយើងរកឃើញថាអ្នកទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយពាក្យនៅក្នុងភាសាក្រិចគឺ *ហ្សូ* ដែលមានន័យថា "ជីវិតរបស់ព្រះ។" ហើយអ្នកទទួលបានផ្នែកមួយនៃជីវិតរបស់ព្រះ ដែលធ្វើឱ្យអ្នកជាកូនខាងវិញ្ញាណនៃព្រះ ហើយអ្នកនៅអស់កល្បជានិច្ច ដូចជាព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច។ អ្នកគ្មានទីបញ្ចប់ គ្មានកន្លែងឈប់ទេ ព្រោះអ្នកគ្មានកន្លែងចាប់ផ្ដើម។ អ្វីៗមានការចាប់ផ្ដើមមានទីបញ្ចប់ ហើយបើគ្មានការចាប់ផ្ដើមក៏គ្មានទីបញ្ចប់ដែរ។

562 របៀបដែលយើងស្រឡាញ់ព្រះបន្ទូលដ៏មានតម្លៃនោះ! របៀបដែលគ្រិស្ទានគួរត្រូវបានតាំងឡើងក្នុងសេចក្ដីជំនឿដែលធ្លាប់បានប្រគល់ដល់ពួកបរិសុទ្ធ ហើយមិនត្រូវបោះបង់ចោល ពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ និងការចូលរួមក្រុមជំនុំផ្សេង

ៗឡើយ។ ក្រុមជំនុំណាម្នាក់ដែលអ្នកចង់ធ្វើជាកម្មសិទ្ធិគឺមិនអីទេ ដរាបណាអ្នកជាគ្រិស្ទាន។ ប៉ុន្តែដំបូងត្រូវដាក់រឿងដំបូង ដែលជាកំណើតដែលធ្វើឱ្យអ្នកមានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងព្រះ ខណៈដែលព្រះបានក្លាយជាសាច់ញាតិជាមួយអ្នក។

563 ទ្រង់បានក្លាយទៅជាសាច់ញាតិ ដើម្បីទ្រង់អាចលើកអ្នកឡើង។ មុនពេលដែលទ្រង់អាចប្រោសអ្នកឡើង ទ្រង់ត្រូវតែផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ បន្ទាប់មក ព្រះត្រូវក្លាយជាសាច់ញាតិ យកសេចក្តីស្លាប់ ដើម្បីលើកអ្នកឡើង។ បន្ទាប់មក អ្នកត្រូវតែក្លាយជាសាច់ញាតិចំពោះទ្រង់ ដើម្បីចូលទៅឯសេចក្តីរស់ឡើងវិញ។ តើអ្នកឃើញទេថាវាជាអ្វី? វាគ្រាន់តែជាការដោះដូរប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះបានក្លាយជាអ្នក ដើម្បីឱ្យអ្នកក្លាយជាព្រះ។ ឃើញទេ? ព្រះបានក្លាយជាផ្នែកមួយនៃអ្នក ជាសាច់ឈាម ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចបានដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់ក្លាយជាផ្នែកនៃទ្រង់ នោះជាទាំងអស់ ដើម្បីមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

564 គ្រាន់តែជារូបភាពដ៏ស្រស់ស្អាតមួយ ហើយ យើងស្រឡាញ់វា។

> ឥឡូវនេះ *ចំណែកខាងព្រះ ដែលទ្រង់មានព្រះហឫទ័យសង្វាតលើសទៅទៀត...*

565 មិនចាំបាច់ទេ ប៉ុន្តែទ្រង់មានព្រះហឫទ័យ។ ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលព្រះនៃយើងសព្វព្រះហឫទ័យ មែនទេ? មើល។ ចុះបើទ្រង់—ចុះបើទ្រង់មិនអត់ធ្មត់? តើអ្វីជាផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណ? សេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីអំណរ សេចក្តីជំនឿ សេចក្តីសុខសាន្ត ការអត់ធ្មត់។ នោះជាផ្នែកមួយនៃព្រះដែលនៅក្នុងអ្នក។ ហើយអាចអត់ទ្រាំ អត់ទ្រាំនឹងបន្ទុកគ្នាទៅវិញទៅមក។ អត់ទោសឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ដូចព្រះសម្រាប់ជាប្រយោជន៍របស់ព្រះគ្រីស្ទ អត់ទោសឱ្យអ្នក។ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះនៅក្នុងអ្នកធ្វើឱ្យអ្នកតាមរបៀបនោះ។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់គង់នៅលើផែនដីនេះ ហើយបានក្លាយជាអ្នក បានក្លាយជាអំពើបាប ដែលទ្រង់ទទួលយកអំពើបាបរបស់អ្នក ទទួលវាសម្រាប់អ្នក ហើយលោះអ្នកសម្រាប់វា។ ព្រះទ្រង់អត់ធ្មត់ ដោយអត់ទ្រាំនឹងបន្ទុករបស់យើង។

566 ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់ជាព្រះដ៏ល្អ។ ប្រសិនបើអ្នកចង់ធ្វើ អ្វីមួយតាមវិធីរបស់អ្នក អ្នកដឹងទេ ព្រះទ្រង់ល្អគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើរឿងនោះ។ ទ្រង់រីករាយ—ដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកសប្បាយចិត្ត។ ទ្រង់ចង់...ទ្រង់—ទ្រង់ជាសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយសេចក្តី

ស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់រារាំងទ្រង់មិនឱ្យចុះចេញក្នុងពេលណាមួយ ដើម្បីឱ្យអ្នកមានវត្ថុដែលអ្នកចង់បាន។

567 សូមក្រឡេកមើលថូម៉ាស បន្ទាប់ពីការរស់ឡើងវិញ។ ថូម៉ាសនឹងមិនជឿទេ។ អូ គាត់មានកូនច្រើនណាស់សព្វថ្ងៃនេះ។ ប៉ុន្តែថូម៉ាសបាននិយាយថា "អត់ទេ។ ទេ។ ខ្ញុំត្រូវតែមានភស្តុតាងខ្លះ។ ខ្ញុំត្រូវដាក់ដៃនៅត្រង់ឆ្អឹងជំនីទ្រង់ ហើយនៅក្នុង... ម្រាមដៃរបស់ខ្ញុំនៅទីនេះនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ មុនពេលដែលខ្ញុំនឹងជឿវា។ ខ្ញុំ ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលអ្នកនិយាយទេ។" សូមមើល គាត់បានចេញពីលំដាប់បទគម្ពីរទាំងអស់ នៅពេលនោះ។ អ្នកត្រូវតែជឿវា។ ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំត្រូវតែមានភស្តុតាងមួយចំនួន ដើម្បីបញ្ជាក់វា។"

568 ហើយព្រះយេស៊ូវបានលេចមក ទ្រង់ល្អ "សូមអញ្ជើញមក ថូម៉ាស ប្រសិនបើនោះជាអ្វីដែលអ្នកចង់បាន មកចុះ។ អ្នកអាចធ្វើវា។"

569 នោះហើយជារបៀបរបស់យើង។ យើងនិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំត្រូវនិយាយភាសាដទៃ។ ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំត្រូវតែស្រែក។ ទូលបង្គំបាន..."

570 "អូ ទៅចុះ ខ្ញុំនឹងឱ្យអ្នកមានវា។" គឺទ្រង់ល្អ។

571 ដូច្នេះ គាត់ដាក់ដៃនៅត្រង់ឆ្អឹងជំនីទ្រង់ រួចគាត់និយាយថា "អូ វាជាព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ និងជាព្រះរបស់ខ្ញុំ។"

572 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឥឡូវនេះ ថូម៉ាស អ្នកជឿលុះត្រាតែអ្នកបានឃើញ។ ប៉ុន្តែតើរង្វាន់របស់ពួកគេធំប៉ុណ្ណាទៅ ដែលគ្មានភស្តុតាង ហើយនៅតែជឿវា!" អ្នកនៅទីនោះ។ នោះហើយជាកន្លែងដែលយើងត្រូវទៅដល់។ "តើរង្វាន់ធំប៉ុណ្ណាទៅ ដែលគេមិនបានឃើញអ្វីសោះ ប៉ុន្តែនៅតែជឿ។" វាជាទង្វើនៃសេចក្តីជំនឿ ដែលយើងទទួលយកវា។

573 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជឿទីសំគាល់ដែលដើរតាមអ្នកជឿ ប៉ុន្តែសូមដាក់អ្វីមួយជាមុនសិន។ អ្នកអាចមានទីសម្គាល់ ដោយគ្មានសញ្ញានេះ។ ប៉ុលបាននិយាយថា អ្នកអាចធ្វើបាន។ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំអាចនិយាយដោយប្រើភាសារបស់មនុស្ស និងទេវតា ប៉ុន្តែនៅតែមិនជាអ្វីសោះ។ ខ្ញុំអាចរំកិលភ្នំដោយជំនឿរបស់ខ្ញុំ។ នៅតែមិនជាអ្វីសោះ។ ខ្ញុំអាចយល់ព្រះគម្ពីរ តាមវិធីដែលខ្ញុំអាចដឹងពីអាថ៌កំបាំង

ទាំងអស់របស់ព្រះ។ នៅតែគ្មានប្រយោជន៍អ្វីសោះ។” ឃើញទេ នោះជាអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយគ្មានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

574 ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាព្រះ។ ព្រះជាសេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីអំណរ មេត្រីភាព ការអត់ធ្មត់ សប្បុរស ទ្រាំទ្រ។ នោះជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ។ នោះជាអ្វីដែលព្រះបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណនោះ។

575 ឥឡូវនេះ “មិនមានព្រះហឫទ័យ...”

> ...*ខាងព្រះ* ដែលទ្រង់មានព្រះហឫទ័យ*សង្វាតលើសទៅទៀត* ចង់សំដែង*ឲ្យពួកអ្នកគ្រង*សេចក្តី*សន្យាទុកជាមរដក*...

> ...*ខាងព្រះ* ដែលទ្រង់មានព្រះហឫទ័យ...ចង់សំដែង...*ឲ្យពួកអ្នកគ្រង*

តើនរណាជាអ្នកគ្រប់គ្រង? “យើងបានស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ យកពូជរបស់អ័ប្រាហាំ ហើយទទួលមរតក។” អូ តើវាអស្ចារ្យនអត់? យើងជាអ្នកទទួលមរតកនៃរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ តាមរយៈសេចក្តីសន្យា។ ព្រះមិនចាំបាច់ស្បថទេ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺល្អឥតខ្ចោះ។ ប៉ុន្តែ ទ្រង់ក៏ស្បថដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ដែរ ដ្បិតគ្មានអ្នកណាធំជាងនោះទេ។

576 ដូចជាយើងអាន បន្តិចសិន ចាំស្តាប់។

> ...សេចក្តីសន្យា*ទុកជាមរដក បានឃើញព្រះទ័យសំរេចរបស់ទ្រង់ថា មិនចេះប្រែប្រួលឡើយ នោះទ្រង់ក៏បញ្ចូលពាក្យសម្បថដូច្នោះដែរ*

577 “ភាពមិនប្រែប្រួល” ដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាន។ ព្រះមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបានទេ។ ទ្រង់ត្រូវតែនៅដដែល។ ហើយប្រសិនបើព្រះបានប្រោសមនុស្សឈឺម្នាក់ នោះទ្រង់មិនអាចកែប្រែអាកប្បកិរិយារបស់ទ្រង់បានឡើយ។ ព្រះអត់ទោសមនុស្សមានបាបម្នាក់ ស្រីពេស្យាម្នាក់ ទ្រង់មិនអាចផ្លាស់ប្តូរអាកប្បកិរិយារបស់ទ្រង់បានទេ។ ភាពមិនប្រែប្រួល ការមិនផ្លាស់ប្តូរនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា នៅត្រង់កន្លែងមួយថា “យើងជាព្រះអម្ចាស់ដែលប្រោសជំងឺទាំងអស់របស់អ្នក។” ទ្រង់ត្រូវនៅជាមួយវា ត្បិតទ្រង់គ្មានកំណត់។ ទ្រង់ដឹងដល់ទីបញ្ចប់តាំងពីដើមមក។

578 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំអាចនិយាយបានថា "ខ្ញុំនឹងធ្វើ*រឿងនេះ។*" ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា យើងគួរតែនិយាយថា "ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។" ព្រោះ ខ្ញុំជាមនុស្សរមែងស្លាប់។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ពេលខ្លះខ្ញុំត្រូវដកពាក្យរបស់ខ្ញុំមកវិញ ប៉ុន្តែព្រះមិនអាចយកមកវិញបានទេ។ ទ្រង់ជាព្រះ។

579 ហើយទ្រង់បានសុំតែរឿងមួយប៉ុណ្ណោះ "ប្រសិនបើអ្នកអាចជឿបាន។" អូ! "ប្រសិនបើអ្នកអាចជឿ អ្វីៗទាំងអស់គឺអាចធ្វើទៅបាន។" "ប្រសិនបើអ្នកអាចជឿ" គឺអស់ហើយ។ "អ្នករាល់គ្នា ប្រសិនបើអ្នកអាច" មានសំណួរ។ ប៉ុន្តែមិនមែនជាសំណួរដែលមាននៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទេ ពីព្រោះ ភាពមិនប្រែប្រួលរបស់ទ្រង់ ទ្រង់មិនអាចផ្លាស់ប្តូរបានទេ។ អស្ចារ្យណាស់!

580 ឥឡូវនេះ សូមស្តាប់ ដូចដែលយើងអានចុះក្រោម។

> *ដោយសារសេចក្តីទាំង២មុខនេះដ៏មិនចេះប្រែប្រួល ដែលខាងឯសេចក្តីទាំង២នោះ ព្រះទ្រង់កុហកពុំបានទេ...*

មិនអាចទៅរួច! ភាពមិនអាចទៅរួច និងមិនអាចប្រែប្រួលបាន គឺពាក្យដដែលៗ។ មិនអាចផ្លាស់ប្តូរ មិនអាចផ្លាស់ទីបាន។ វាត្រូវតែនៅដដែលជារៀងរហូត។ មិនអាចផ្លាស់ប្តូរ មិនអាចប្រែប្រួលនិងមិនអាចទៅរួច។

> ដោយសារ *សេចក្តីទាំង២មុខនេះដ៏មិនចេះប្រែប្រួល ដែលខាងឯសេចក្តីទាំង២នោះ ព្រះទ្រង់កុហកពុំបានទេ...*

"យើងមានរឿងពីរ?" បាទ។ ទីមួយ ព្រះបន្ទូលទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងធ្វើវា។ ទីពីរគឺជាការស្បថរបស់ទ្រង់នៅលើវា ទ្រង់នឹងធ្វើវា។ អូ ខ្ញុំអើយ!

581 តើយើងគួរជាមនុស្សប្រភេទណា? ហេតុអ្វីបានជាយើងត្រូវបោះ និងរត់ចោលហើយទទួលយករបស់នៃលោកិយ ហើយធ្វើដូចគ្រីស្ទានឆ្នាំ ១៩៥៧ នេះ? យើងចង់ក្លាយជាប្រភេទចាស់បុរាណដែលយកព្រះតាមព្រះបន្ទូលទ្រង់ ហើយហៅរបស់ដែលមិនមានមកដូចជាមាន។ "ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ នោះដោះស្រាយវា។"

582 អ័ប្រាហាំ ដែលបានគ្រងសេចក្តីសន្យាដល់គាត់ និងពូជរបស់គាត់ គាត់ហៅរបស់ដែលមើលមិនឃើញ ទុកដូចជារបស់នោះធ្លាប់បានឃើញហើយ។ ព្រោះវាគឺជាការសន្យារបស់ព្រះ ដោយដឹងថាព្រះមិនអាចកុហកបានទេ។ ទ្រង់បាន

សន្យាជាមួយគាត់ ហើយគាត់ក៏ជឿលើវា។ ហើយដូចជាច្រើនឆ្នាំកន្លងទៅ ហើយការសន្យាហាក់ដូចជាកាន់តែឆ្ងាយ ចំពោះភ្នែកធម្មជាតិ វាកាន់តែខិតទៅជិតអ័ប្រាហាំ។

583 ជំនួសឱ្យភាពទន់ខ្សោយ ហើយនិយាយថា "ប្រហែលជាមិនមានរឿងបែបនេះទេដូចជាការព្យាបាលដោយព្រះ។ ប្រហែលជាខ្ញុំទៅ-...ប្រហែលជាមិនមានរឿងបែបនេះទេ។ ប្រហែលជាខ្ញុំខុសក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំទាំងស្រុង។" បន្ទាប់មក វាបង្ហាញពីរឿងមួយថា អ្នកមិនបានកើតជាថ្មីទេ។ "ដ្បិតវា..."

584 យើងបានឆ្លងកាត់កាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុន នៅជំពូកខាងមុខបន្តិចទៀត។ "ដ្បិតឯពួកអ្នកដែលបានភ្លឺម្តង ទាំងភ្លក់អំណោយទាននៃស្ថានសួគ៌ ក៏បានចំណែកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ រួចធ្លាក់ទៅវិញ នោះគ្មានផ្លូវណានឹងនាំឲ្យគេប្រែចិត្តម្តងទៀតទេ។" នោះគ្មានផ្លូវទេ!

> អស់អ្នកណា*ដែលកើតពីព្រះ* នោះ*មិនដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបទេ* ពីព្រោះ*ពូជព្រះ*នៅក្នុង*អ្នកនោះឯង* *បានជាពុំអាចនឹងធ្វើបាបបានឡើយ*...

គ្រាប់ពូជនៃព្រះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ "សេចក្តីជំនឿកើតមកដោយការស្តាប់ ហើយជាការស្តាប់ព្រះបន្ទូល 'យញ្ញបូជាត្រូវបានធ្វើឡើង។ វាចប់ហើយ។'"

585 ឥឡូវនេះ បើអ្នកធ្វើខុស ព្រះនឹងឲ្យអ្នកសងវា។ ប៉ុន្តែបើអ្នកធ្វើខុស ដោយអ្នកមិនបានធ្វើដោយស្ម័គ្រចិត្តទេ។ ជំពូកទី១០ខទី៤៧ ខ្ញុំជឿ "ប្រសិនបើយើងធ្វើបាបដោយចេតនា បន្ទាប់ពីយើងបានទទួលចំណេះដឹងអំពីសេចក្តីពិត។" ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីអ្នកកើតជាថ្មី អ្នកមានសេចក្តីពិត។ មិនមែនជាចំណេះដឹងអំពីវាទេ ប៉ុន្តែអ្នកបានទទួលយកសេចក្តីពិត ហើយវាបានក្លាយទៅជាការពិត។ ហើយអ្នកគឺជាកូនរបស់ព្រះ ដ្បិតពេលវេលា និងភាពអស់កល្បជានិច្ច។ ព្រះបានស្បថថាទ្រង់នឹងធ្វើវា។

586 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "អ្នកណាដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ហើយជឿលើព្រះអង្គដែលចាត់ខ្ញុំមក នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយខ្ញុំនឹងលើកគាត់ឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ គាត់នឹងមិនមកក្នុងទីជំនុំជំរះឡើយ។ គាត់បានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។" ឥឡូវនេះជាមួយនឹងការស្បថដូចនោះ "ព្រះសព្វព្រះទ័យឲ្យយើងទទួលវា។"

587 ឥឡូវនេះ មើលអ្វីដែលគាត់និយាយនៅទីនេះ ប៉ុលកំពុងនិយាយទៅកាន់—ក្រុមជំនុំរបស់គាត់។

> *...ព្រះទ្រង់កុហកពុំបានទេ ដើម្បីឲ្យយើងរាល់គ្នា ដែលបានរត់មកចាប់កាន់សេចក្ដីសង្ឃឹម...*

មិនមែន "មែនហើយ ប្រសិនបើពួកបាទីស្ទមិនប្រព្រឹត្តចំពោះខ្ញុំបានត្រឹមត្រូវទេ ខ្ញុំនឹងទៅជួបពួកមេតូឌីស្ទ។" ឃើញទេ?

> *...ដើម្បីឲ្យយើងរាល់គ្នា ដែលបានរត់មកចាប់កាន់សេចក្ដីសង្ឃឹមដែលដាក់នៅមុខយើង ទុកជាទីជ្រកកោនៈ*

588 ឥឡូវនេះនៅក្នុងការអានចុងក្រោយ។

> *យើងខ្ញុំមានសេចក្ដីសង្ឃឹមនោះ ទុកដូចជាយុថ្កានៃព្រលឹងដ៏ជាប់លាប់មាំមួន...*

> យើងខ្ញុំមាន*សេចក្ដីសង្ឃឹមនោះ* ការស្បថរបស់ព្រះជាម្ចាស់ *ទុកដូចជាយុថ្កានៃព្រលឹងដ៏ជាប់លាប់មាំមួន ដែលចូលទៅខាងក្នុងនៃវាំងនន*

589 តោះនិយាយបន្តិចទៅលើ "វាំងនន។" យើងធ្វើមិនបានល្អពេកទេកាលពីយប់ថ្ងៃអាទិត្យមុន។

590 "នៅខាងក្នុងវាំងនន។" វាំងននគឺជាសាច់។ វាំងននគឺជាអ្វីដែលរារាំងយើងពីការមើលឃើញព្រះ មុខទល់មុខ នៅក្នុងក្រុមជំនុំនេះ។ វាំងននគឺជាអ្វីដែលរារាំងយើងមិនឱ្យឃើញទេវតានៅទីតាំងរបស់ពួកគេនៅព្រឹកនេះ ឈរក្បែរកៅអី។ វាំងននគឺជាអ្វីដែលរារាំងយើងមិនឱ្យឃើញទ្រង់។ យើងត្រូវបានលាក់ខ្លួននៅពីក្រោយវាំងនន ហើយវាំងននោះជាសាច់ឈាម។ យើងជាបុត្រាបុត្រីនៃព្រះ យើងនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ "ទេវតានៃព្រះត្រូវបានបោះជំរំអំពីលើអ្នកដែលកោតខ្លាចទ្រង់។" យើងនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ គ្រប់ពេលវេលា។ "ខ្ញុំនឹងមិនចាកចេញពីអ្នក ហើយខ្ញុំក៏មិនដែលបោះបង់អ្នកដែរ។ ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នកជានិច្ចរហូតដល់ទីបំផុតកល្ប។" ប៉ុន្តែវាំងននគឺជាសាច់ឈាម នោះហើយជាអ្វីដែលរារាំងយើងចេញពីវត្តមានរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែតាមរយៈព្រលឹង ព្រះវិញ្ញាណ ដោយជំនឿ

របស់យើង យើងដឹងថាទ្រង់កំពុងមើលយើង។ ទ្រង់កំពុងឈរក្បែរយើង។ ទ្រង់នៅទីនេះឥឡូវនេះ។

591 នៅក្រុងដូថាន នៅព្រឹកមួយ មានហោរាចាស់ម្នាក់ត្រូវកងទ័ពឡោមព័ទ្ធ ហើយអ្នកបម្រើរបស់គាត់ក៏ចេញទៅនិយាយថា "លោកឪពុក ប្រទេសទាំងមូលត្រូវបានហ៊ុំព័ទ្ធដោយជនបរទេស។"

592 លោកអេលីយ៉ាក្រោកឡើង ហើយមានប្រសាសន៍ថា "ហេតុអ្វី កូនអើយ យើងមានគ្នាច្រើនជាងពួកនៅជាមួយគេទៅទៀត។"

593 មែនហើយ គាត់បើកភ្នែកមើលជុំវិញ។ គាត់មិនអាចមើលឃើញអ្វីទាំងអស់។

594 គាត់បាននិយាយថា "ព្រះអើយ ទូលបង្គំចង់ឱ្យទ្រង់បើកភ្នែកគាត់ ដករាំងននចេញ។" ហើយនៅពេលដែលវាំងននធ្លាក់ពីលើភ្នែករបស់គាត់ ជុំវិញហោរាចាស់នោះគឺជារទេះឆេះដោយភ្លើង ភ្នំទាំងមូលពោពេញដោយរទេះភ្លើងនិងទេវតា។ ហ្នឹងហើយ។

595 អូ ពេលនោះ កេហាស៊ីអាចនិយាយបានថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំយល់ឥឡូវនេះ។" ឃើញទេ វាំងននបានធ្លាក់ចុះ។ មានកន្លែងដែលមានឧបសគ្គ។

596 វានៅទីនេះ។ សង្កត់វាឱ្យតឹង។ វាំងននគឺជាអ្វីដែលរារាំងយើងពីការរស់នៅតាមរបៀបដែលយើងគួររស់នៅ។ វាំងននគឺជាអ្វីដែលរារាំងយើងមិនឱ្យធ្វើអ្វីដែលយើងពិតជាចង់ធ្វើ។ ព្រះបានក្លាយទៅជាវាំងននសាច់ឈាម ហើយវាំងននត្រូវបានហែកជាពីរ។ ហើយព្រះបានក្លាយជាព្រះម្តងទៀត ហើយទ្រង់បានលើកវាំងននដែលទ្រង់លាក់ខ្លួននៅខាងក្នុងចេញ។ នោះគឺជាការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ការបញ្ជាក់ដល់យើងថា នៅក្នុងវាំងននេះ ដែលឥឡូវនេះយើងកំពុងលាក់នៅខាងក្នុង ដោយសេចក្តីជំនឿ យើងជឿវា ហើយទទួលយកវា។ ហើយនៅពេលដែលវាំងនន*នេះ*ត្រូវបានហែកជាពីរ ខ្ញុំនឹងចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងការធានានេះ ដោយដឹងថា "ខ្ញុំស្គាល់ទ្រង់នៅក្នុងអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។" នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវយាងមក វាំងននេះនឹងត្រូវលើកឡើងម្តងទៀត តាមរបៀបដ៏ល្អឥតខ្ចោះ រហូតដល់ខ្ញុំនឹងដើរនិងនិយាយជាមួយទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះនិងជាព្រះរបស់ខ្ញុំ នៅពេលដែលទ្រង់គ្រងរាជ្យរបស់ព្រះបាទដាវីឌ។ ហើយយើងនឹងរស់នៅជារៀងរហូតនៅក្នុងវាំងននេះបន្ទាប់ពីវា

បានធ្វើល្អឥតខ្ចោះ ប៉ុន្ដែរាំងនននេះមានអំពើបាបនៅក្នុងវា។ វាមិនថា...កុំគិតពីរូបកាយដ៏រុងរឿងនៅលើផែនដីនេះ។ វាត្រូវតែស្លាប់ ដូចគ្នានឹងព្រលឹងរបស់អ្នកត្រូវស្លាប់ ដើម្បីកើតជាថ្មី។

597 នៅក្នុងភាពល្អឥតខ្ចោះ ការមិនបរិភោគសាច់ ហើយការធ្វើ*បែបនេះ* និងធ្វើឱ្យរាងកាយល្អឥតខ្ចោះ អ្នកនឹងមិនមានវាឡើយ។ ហើយអ្នកត្រូវតែឈប់*ធ្វើនេះ* ហើយ*ធ្វើនេះ* ហើយ*ធ្វើនេះ* ហើយ*ធ្វើនេះ* វាជាច្បាប់។ នោះគឺជាអ្នកច្បាប់។ យើងមិនជឿលើទម្រង់ច្បាប់នៃសេចក្ដីសង្គ្រោះទេ។ យើងជឿថា យើងបានសង្គ្រោះដោយព្រះគុណ។ ហើយវាមិនមែនជាអ្នកទេ។ អ្នកមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ វាគឺជាការជ្រើសរើសរបស់ព្រះដែលធ្វើវា។ "គ្មាននរណាអាចមករកខ្ញុំបានឡើយ លើកលែងតែព្រះបិតារបស់ខ្ញុំទាញគាត់មក។" ត្រូវហើយ។ ហើយទ្រង់... អ្វីទាំងអស់ដែលព្រះយេស៊ូវមកធ្វើគឺដើម្បីទទួលនូវអ្វីដែលព្រះវរបិតាបានដឹងជាមុន ហើយបានកំណត់ទុកពួកគេជាមុនមុនកំណើតពិភពលោកដើម្បីក្លាយជាបុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះ។ អាម៉ែន។ "មិនមែនអ្នកណាដែលរត់ ឬអ្នកដែលមានចិត្តទេ គឺជាព្រះដែលបង្ហាញសេចក្ដីមេត្តាករុណា។" ព្រះដែលធ្វើវា។ អ្នកមិនអាចអួត បានទាល់តែសោះ។ មិនមានរឿងដែលអ្នកបានធ្វើទេ។ ព្រះជាម្ចាស់បានសង្គ្រោះអ្នកដោយព្រះគុណ។ មិនមែនអ្នកទេ ខ្លួនអ្នក។ បើអ្នកធ្វើ អ្នកមានអ្វីដែលត្រូវអួត។ ប៉ុន្ដែអ្នកមិនមានអ្វីត្រូវអួតទេ។ រាល់ការសរសើរតម្កើងគឺជារបស់ទ្រង់។ វាគឺជាទ្រង់។ បន្ទាប់មក ទ្រង់នឹងប្រទានឱ្យអ្នកនូវក្ដីសង្ឃឹម "ស្បថដោយពាក្យសម្បថភាពមិនអាចទៅរួចសម្រាប់កូនរបស់ទ្រង់នឹងត្រូវបាត់បង់។"

598 ឥឡូវនេះ ពួកគេទទួលបានការវាយដំពីការធ្វើខុស។ អ្នកច្រូតអ្វីដែលអ្នកបានសាបព្រោះ។ អ្នកយល់អត់។ កុំគិតថាឥឡូវនេះអ្នកគ្រាន់តែចេញទៅហើយធ្វើបាប ទៅប្រព្រឹត្តតាមវា។ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើ ហើយមានអាកប្បកិរិយានោះ វាបង្ហាញថាអ្នកមិនដែលបានកើតម្ដងទៀតទេ។ អ្នកយល់ហើយឬនៅ? បើអ្នកនៅតែមានចិត្តចង់ធ្វើខុស ហើយប្រព្រឹត្តកំហុស នោះអ្នកនៅតែខុស។ ឃើញទេ? "ដ្បិតទ្រង់បានល្អឥតខ្ចោះ អស់កល្បជានិច្ច...ហើយអស់អ្នកដែលនៅក្រោមគម្ពីរសញ្ញាចាស់ នៅក្រោមថ្ងៃស្របច្បាប់ ផ្ដល់ជូនប្រចាំឆ្នាំ ជាបន្តបន្ទាប់ មិនអាចដកបាបចេញបានទេ។" ប៉ុន្ដែ ពេលយើងដាក់ដៃលើព្រះសិរសារបស់ទ្រង់ ហើយសារភាពអំពើបាបរបស់យើង ហើយបានកើតជាថ្មីនៃព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ យើង

លែងមានអំពើបាបទៀតហើយ។ អំពើបាបបានកន្លងផុតពីអ្នក។ នោះគឺសម្រាប់ពេលវេលានិងភាពអស់កល្បជានិច្ច។

599 អ្នកនឹងធ្វើខុស។ អ្នកនឹងធ្លាក់ចុះ។ អ្នកនឹងធ្វើខុសដោយចេតនា។ ពេលខ្លះអ្នកនឹងចេញទៅក្រៅ ហើយធ្វើកិច្ចការផ្សេងៗ។ នោះមិនមានន័យថាអ្នកចាញ់ទេ។ នោះមានន័យថាអ្នកនឹងទទួលបានការកែតម្រូវ។

600 កូនតូចរបស់ខ្ញុំ ជាច្រើនដង កូនៗរបស់ខ្ញុំ នឹងធ្វើអ្វីៗ។ កូនរបស់អ្នក ផងដែរ។ ថាអ្នក...ពួកគេដឹងថាវាប្រឆាំងនឹងអ្នក—ប្រឆាំងនិងច្បាប់របស់អ្នក។ ហើយពួកគេដឹងពីអ្វីដែលត្រូវរំពឹងនៅពេលពួកគេធ្វើវា។ ពួកគេនឹងទទួលបានការវាយដំសម្រាប់វា ពេលខ្លះក៏ល្អ។ ប៉ុន្តែវានៅតែជាកូនរបស់អ្នក។ ពិតប្រាកដណាស់។

601 វាមិនអាចទៅរួចទេដែលបុរសនោះទៅម្តងទៀត នោះជាអ្នកបានកើតពីជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ព្រះមិនមែនជាអ្នកចែកអំណោយឥណ្ឌាទេ។ "អ្នកណាដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ហើយជឿលើព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំមក អ្នកនោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយនឹងមិនបានមកដល់ទីជំនុំជម្រះ ប៉ុន្តែត្រូវបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅឯជីវិត។ ខ្ញុំនឹងលើកគាត់ឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។" នោះជាការសន្យារបស់ព្រះ។

602 ឥឡូវនេះប្រសិនបើអ្នកបន្តនិយាយថា "អូ អញ្ចឹងខ្ញុំអាចធ្វើបាន..." ខ្ញុំតែងតែធ្វើអ្វីដែលខ្ញុំចង់ធ្វើ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកជាគ្រិស្ទាន អ្នកមិនចង់ធ្វើអ្វីខុសនោះទេ ពីព្រោះជីវិតនៅខាងក្នុងអ្នក មូលដ្ឋានគ្រឹះបំផុត។ បើអ្នកចង់ធ្វើខុស វាបង្ហាញថាបញ្ហាមាននៅ*ទីនេះ*។ "តើទឹកល្វីងនិងផ្អែមអាចមកពីប្រភពទឹកដូចគ្នាដោយរបៀបណា?"

603 ដូច្នេះ អ្នកទាំងអស់គ្នាត្រូវបានលាយឡំទៅនឹងអារម្មណ៍មួយចំនួន ឬអ្វីដែល*អស្ចារ្យ-អារម្មណ៍*មួយទៀតៈ បំភ្លេចវាទៅ! ត្រឡប់ទៅអាសនៈហើយនិយាយថា "ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមយកជីវិតដែលមានបាបចាស់របស់ទូលបង្គំទៅឆ្ងាយ ហើយដាក់ទូលបង្គំក្នុងស្ថានភាពដូចបំណងប្រាថ្នាទាំងស្រុង..."

"អ្នកដែលកើតមកពីព្រះ មិនប្រព្រឹត្តអំពើបាបឡើយ។" ត្រូវហើយ។ គាត់គ្មានបំណងធ្វើដូច្នេះទេ។

604 ប្រាកដណាស់ អារក្សនឹងចាប់វានៅ*ទីនេះ* និង*ទីនោះ* ប៉ុន្តែមិនមែនដោយចេតនាទេ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយដូច្នេះ។ អារក្សនឹងចាប់គាត់ ឥឡូវ និងពេលនោះ។ ប្រាកដណាស់ វានឹងធ្វើ។ វាបានព្យាយាមបោះអន្ទាក់សម្រាប់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវរបស់យើង។ វាបានធ្វើចំពោះម៉ូសេ ហើយចាប់គាត់។ វាបានធ្វើចំពោះពេត្រុស ហើយចាប់គាត់។ វាបានធ្វើចំពោះមនុស្សជាច្រើន ប៉ុន្តែ...ពេត្រុសថែមទាំងបដិសេធទ្រង់ ប៉ុន្តែក្រោយមក គាត់ក៏ទៅ ហើយយំយ៉ាងជូរចត់។ មានអ្វីមួយនៅខាងក្នុងគាត់។

605 ពេលសត្វព្រាបចេញពីទូក...ក្អែកចេញទៅក្រៅ វាស្រែកហ៊ោជុំវិញ។ វានៅក្នុងទូកមិនអីទេ ប៉ុន្តែពេលវាចេញទៅក្រៅ ធម្មជាតិរបស់វាខុសប្លែកពីគេ។ វាអាចស៊ីសាកសពស្អុយទាំងអស់តាមចិត្តវាចង់បាន ហើយពេញចិត្ត។ ហេតុអ្វី? វាគឺជាក្អែក តាំងពីដើមមក។ វាជាសត្វតិរច្ឆាន។ វាមិនល្អទេ។ វាពុតត្បុតដែលអង្គុយលើគ្រែជាមួយសត្វព្រាប គឺធំដូចសត្វព្រាប។ វាអាចហោះហើរបានគ្រប់ទីកន្លែងដែលសត្វព្រាបអាចហោះហើរបាន។ ប៉ុន្តែវាក៏អាចស៊ីអាហារល្អដូចសត្វព្រាបស៊ីដែរ។ ហើយបន្ទាប់មកវាអាចស៊ីអាហាររលួយដែលសត្វព្រាបមិនអាចស៊ីបាន។ ដ្បិតសត្វព្រាបគឺជាសត្វដែលមិនស៊ីលាយឡំគ្នាទេ។ នាងបានបង្កើតមកបែបផ្សេង។ នាងជាសត្វព្រាប។ ហើយសត្វព្រាបមិនអាចរំលាយអាហារដែលរលួយបានទេ ព្រោះវាមិនមានទឹកប្រមាត់។

606 ហើយមនុស្សដែលកើតពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ក្លាយជាសត្វព្រាបរបស់ព្រះ ជាធម្មជាតិរបស់ទ្រង់ ការផ្លាស់ប្តូរ ការតុបតែងខ្លួន។ បាទ មែនហើយ។ អ្នកដាក់វិញ្ញាណរបស់—សត្វព្រាបនៅក្នុងសត្វក្អែក វាមិនដែលទំនៅលើគ្រោងឆ្អឹងដែលងាប់ហើយនោះទេ។ បើវាបានចឹកដោយអចេតនា វាប្រាកដជាឆាប់ចេញជាមិនខាន។ វាមិនអាចទ្រាំទ្របានទេ។ ហើយមនុស្សដែលកើតមកពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ គឺមិនអាចទ្រាំទ្របានទេ។ គាត់អាចនឹងភ្លើនៅក្នុងបន្ទប់មួយពេលណាមួយ ប៉ុន្តែគាត់នឹងចេញពីទីនោះយ៉ាងរហ័ស។ ស្ត្រីម្នាក់អាចនឹងល្បួងគាត់ ឲ្យគាត់ងាកក្រោយ ប៉ុន្តែគាត់នឹងបែរក្បាលមកវិញ។ គាត់នឹងចេញពីទីនោះយ៉ាងលឿន។ ហេតុអ្វី? គាត់ជាសត្វព្រាប។ ត្រូវហើយ។ អ្នកមិនអាចទៅបោកប្រាសគាត់បានទេ ព្រោះគាត់ដឹង។ "ចៀមរបស់ខ្ញុំស្គាល់សំឡេងរបស់ខ្ញុំ ហើយសំឡេងរបស់មនុស្សចម្លែកពួកគេនឹងមិនតាមទេ។" ទ្រង់ជាសត្វព្រាប តាំងពីចាប់ផ្តើម

ដំបូង។ មានអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ គឺជាអ្វីដែលពិតប្រាកដដែលបោះយុថ្កានៅទីនោះ។

607 មើលឱ្យជិតឥឡូវនេះ។ "ព្រះបានស្បថ។" អូ វា...

យើងខ្ញុំមានសេចក្តីសង្ឃឹមនោះ ទុកដូចជាយុថ្កានៃព្រលឹង...ដ៏ជាប់លាប់មាំមួន ដែលចូល—ទៅខាងក្នុងនៃវាំងនន

608 "វាំងនន។" ព្រះបានយាងចុះមក គ្របបាំងដោយសាច់ឈាម។ ដើម្បីធ្វើអ្វី? ដើម្បីបង្ហាញអង្គទ្រង់។ ទ្រង់ត្រូវលាក់ខ្លួន ព្រោះយើងមិនអាចឃើញទ្រង់។ ហើយទ្រង់បានលាក់នៅពីក្រោយវាំងនន។ ហើយវាំងននជានរណា? ព្រះយេស៊ូវ។ "មិនមែនជាខ្ញុំដែលធ្វើការនោះទេ ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ" ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល។ "ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំគង់នៅក្នុងខ្ញុំ។ ខ្ញុំធ្វើការ។ ព្រះបិតាធ្វើការ ហើយខ្ញុំធ្វើការរហូតមក។" នៅទីនេះ ទ្រង់គឺដូចជាអ្នកដែលបិទបាំងដោយវាំងនន ដើរក្នុងសាច់ឈាមព្រះអេម៉ាញូអែល ជាព្រះនៅជាមួយយើង។ "ព្រះគង់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយផ្សះផ្សាពិភពលោកជាមួយអង្គទ្រង់។" នៅទីនេះទ្រង់កំពុងដើរជុំវិញ។

609 ឥឡូវនេះ ទ្រង់បានយាងចុះមក ហើយបានធ្វើពិធីរាប់ជាបរិសុទ្ធ ឬការផ្តល់ ឬការថ្វាយយញ្ញបូជា ដែលតាមរយៈការសុគតរបស់ទ្រង់បានផ្តល់ជូន បានបង់តម្លៃនៃអំពើបាប ដើម្បីទ្រង់អាចត្រលប់មកវិញហើយរស់នៅក្នុងយើង។ បន្ទាប់មកជំនឿដែលយើងមានគឺ—គឺជាជំនឿដែលគ្របបាំង ឬជាវាំងននមនុស្ស។ ដូច្នេះយើងមិនមើលអ្វីដែលយើងឃើញក្នុងវាំងននេះទេ។ វាំងននមានការអប់រំ ហើយវាធ្វើកិច្ចការនិងនិយាយរឿងរ៉ាវ។ វាជារឿងវិទ្យាសាស្ត្រ។ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មគង់នៅទីនេះ ហៅរបស់ណាដែលមិនមែន មកដូចជាមានមែន បើព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលដូច្នេះ។ មានវាំងននរបស់អ្នក។ យើងនៅក្នុងវាំងនន។

610 ឥឡូវនេះ ថ្ងៃណាមួយ ទ្រង់នឹងលើកវាំងននេះឡើង មិនមែនកើតពីស្ត្រីដោយចំណង់ផ្លូវភេទរបស់បុរសនិងស្ត្រីនោះទេ ប៉ុន្តែតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះ ទ្រង់នឹងមានបន្ទូល ហើយនាងនឹងបានសម្រេច។ បន្ទាប់មកយើងនឹងមានរូបកាយដូចជាព្រះកាយដ៏រុងរឿងរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។ យើងនឹងត្រូវផាត់ចេញ ដូច្នេះយើងអាចនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមក ចាប់ដៃគ្នាទៅវិញទៅមក។

611 ឥឡូវនេះ ពេលយើងចេញពីទីនេះទៅ មានរោងឧបោសថមួយ ជាទ្រនំមួយគ្រាន់តែជារូបនៃមនុស្ស ដែលមិនញ៉ាំ មិនផឹក មិនដេក ភ្ញាក់រហូត។ មានកន្លែង

ដែលយើងទៅ។ ប៉ុន្តែពួកគេកំពុងរង់ចាំនៅក្រោមអាសនៈដោយយំ "ព្រះអម្ចាស់អើយ តើរយៈពេលប៉ុន្មានទៀត? រយៈពេលប៉ុន្មានទៀត?" ដើម្បីត្រលប់មកវិញ។ ព្រោះ ចង់ចាប់ដៃគ្នាទៅវិញទៅមក។ គេចង់អង្គុយញ៉ាំអី ហើយនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមក។ ពួកគេជាមនុស្ស។ សូមលើកតម្កើងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់!

612 កាលព្រះបង្កើតមនុស្សតាមរូបអង្គទ្រង់នៅដើមដំបូង ទ្រង់បានបង្កើតគាត់យ៉ាងដូច្នេះ។ ទ្រង់បានប្រកបនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយសារយើងស្គាល់គ្នាទៅវិញទៅមក។ យើងចូលចិត្តអ្វីដែលព្រះបានបង្កើតយើង ពីព្រោះយើងត្រូវបានបង្កើតឡើងដូច្នេះ។ នៅក្នុងការយាងមកដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ អស់អ្នកដែលត្រៀមខ្លួនជាស្រេចនឹងមានយ៉ាងនេះជារៀងរហូត។ អមតៈ យើងនឹងឈរនៅក្នុងរូបរាងរបស់ទ្រង់។ អូ! សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមនៃព្រះគ្រីស្ទ!

613 ហើយឥឡូវនេះ យើងមានសេចក្ដីសង្គ្រោះដ៏ស្មោះស្ម័គ្ររបស់យើង នៅពេលដែលយើងទទួលយកទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើង ជាអ្នកព្យាបាលរបស់យើង។ ទាំងអស់នេះគឺជាប្រាក់បំណាច់ ឬ ភាគលាភដែលបានបង់លើគោលការណ៍ធានារ៉ាប់រង។ អាម៉ែន។ អ្នកបានដឹងហើយថាអ្វីជាគោលការណ៍ធានារ៉ាប់រង។ អ្នកអាចទាញយកភាគលាភនៅលើវារហូតដល់តម្លៃមួយមកដល់។ ប្រាកដណាស់។ អ្នកអាចទាញយកភាគលាភ។ ហើយយើងកំពុងទាញយកភាគលាភឥឡូវនេះ។ មានតែ រឿងនោះទេ នៅពេលដែលយើងដកភាគលាភប្រាក់បំណាច់ត្រូវបានបង្កើតឡើងម្ដងទៀត។

614 ភ្នាក់ងារធានារ៉ាប់រង មានម្ដង បាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា "ប៊ីលី ខ្ញុំចង់លក់ការធានារ៉ាប់រងខ្លះឱ្យអ្នក។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមានរួចហើយ។" ប្រពន្ធខ្ញុំមើលមកខ្ញុំ។

615 ឥឡូវនេះ គ្មានអ្វីប្រឆាំងនឹងការធានារ៉ាប់រងទេ។ ប៉ុន្តែមនុស្សមួយចំនួនគឺ "ការធានារ៉ាប់រងជនក្រីក្រ។" ដូច្នេះ ពួកគេបានងាកមក។ គាត់បាននិយាយថា...

616 ប្រពន្ធខ្ញុំមើលមកខ្ញុំ យ៉ាងចម្លែក "តើអ្នកមានការធានារ៉ាប់រងឬ?"

617 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រាកដ។" នាងមិនបានដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីវាទេ។

618 គាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ ប៊ីលី តើការធានារ៉ាប់រងប្រភេទណាដែលអ្នកមាន?"

619 ខ្ញុំបាននិយាយថាៈ

> ការធានាដ៏មានពរ ព្រះយេស៊ូវគឺជារបស់ខ្ញុំ!
> អូ អ្វីដែលជាការទាយទុកមុននៃសិរីល្អរបស់ព្រះ!
> អ្នកទទួលមរតកនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ លោះដោយព្រះ
> កើតពីព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ លាងក្នុងព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់។

620 គាត់បាននិយាយថា "ល្អណាស់លោក ប៊ីលី" គាត់បាននិយាយថា "ប៉ុន្តែវានឹងមិនដាក់អ្នកនៅទីនេះនៅក្នុងទីបញ្ចុះសពទេ។"

621 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែវានឹងនាំខ្ញុំចេញ។ នោះជារឿងសំខាន់។" ខ្ញុំមិនបារម្ភអំពីការទៅទីនោះ ខ្ញុំបារម្ភពីការចេញពីទីនោះ។

622 ហើយដោយសារខ្ញុំមានការធានា ដោយព្រះនៃភាពអស់កល្បជានិច្ច ថាទ្រង់នឹងប្រោសខ្ញុំឲ្យរស់ឡើងវិញក្នុងលក្ខណៈនៃព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ នៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ខ្ញុំនឹងដើរយ៉ាងក្លាហាន ហើយមានការល្បួងលោម និងជាយុថ្កានៃព្រលឹង ថាខណៈពេលដែលខ្ញុំនៅក្នុងវាំងនននេះ មានអ្វីមួយដែលមើលមិនឃើញ អ្វីមួយដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំបោះយុថ្កាប្រឆាំងនឹងថ្មនៃយុគសម័យ។ នៅពេលដែលទឹកឡើងនិងកក្រើក វាមិនមានអ្វីប្លែកទេ។ ប្រសិនបើសេចក្តីស្លាប់ គ្រោះមហន្តរាយ ឬអ្វីក៏ដោយ វាមិនបំបែកយើងចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះទេ។ យុថ្ការបស់ខ្ញុំកាន់នៅក្នុងវាំងនន។ សូមឱ្យទឹកជំនន់កើនឡើង។ ឱ្យនាងបក់បោកចុះ។ សូមឱ្យមនុស្សមិនស្មោះត្រង់មក។ អ្នកជឿកើតជាថ្មីមានយុថ្កា។ អ្នកមិនអាចមើលឃើញតាមរយៈវាំងនននេះនៅឡើយទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាយុថ្ការបស់ខ្ញុំនៅទល់នឹងថ្មនៃយុគសម័យ តើនរណាជាអ្នកសន្យាថាទ្រង់នឹងប្រោសខ្ញុំឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។

623 កុំឆ្ងល់ថាបើអ្នកកំពុងតទល់នឹងសេចក្តីស្លាប់ ហើយនិយាយថា "តើទ្រនិចរបស់អ្នកនៅឯណា? ផ្នូរអើយ តើជ័យជំនះរបស់អ្នកនៅឯណា? ប៉ុន្តែសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះដែលប្រទានឲ្យយើងមានជ័យជំនះតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាអម្ចាស់នៃយើង។"

> កន្លែងដែល *ទុកដូចជាអ្នកនាំមុខ...*
> អូ ខ្ញុំអើយ! យើងនឹងមិនបានមេរៀនទេ។

ជាកន្លែងដែល...ជំនួសយើងរាល់គ្នា ទុកដូចជាអ្នកនាំមុខ

624 អ្នកនាំមុខ។ តើអ្នកធ្លាប់បានកត់សម្គាល់ទេនៅសម័យលោកខាងលិចពីដើម (ជាច្រើនដងដែលខ្ញុំបានឆ្លងកាត់ផ្លូវចាស់។) អ្នកនាំមុខ ឬកាយរឹទ្ធិ? ពេលរថភ្លើងរលត់ ត្រូវការទឹក ក្រុមកាយរឹទ្ធិរត់ទៅមុខ។ ហើយគាត់បានឃើញកុលសម្ព័ន្ធនៃជនជាតិឥណ្ឌា គាត់បានឆ្លងកាត់ពួកគេ។ ហើយគាត់បានឃើញកន្លែងដែលមានប្រភពទឹក។ គាត់ប្រញាប់ត្រឡប់ទៅប្រាប់ថៅកែរទេះភ្លើងថា "ឡើងសេះទាំងអស់គ្នា ចូរមានចិត្តក្លាហានឡើង ព្រោះនៅលើភ្នំមានប្រភពទឹកដ៏ធំមួយ។" គាត់ជាអ្នកនាំមុខ។

625 ហើយនៅទីនេះ ជាអ្នកនាំមុខ។ បុរសម្នាក់ធ្លាប់ត្រូវបានអារក្សចាប់ទម្លាក់នៅក្នុងភ្លើង យ៉ាងសន្ធោសន្ធៅ ប៉ុន្តែមាននរណាម្នាក់យកសំបុកភ្លើងចេញ។ នោះគឺជាព្រះយេស៊ូវ។ អ្នកនាំមុខបានទៅមុនយើង។ ហើយសាតាំងដែលឈរនៅទីនោះដោយកាន់កាំភ្លើងយន្ត ចាប់យើងចុះ តែងតែជាប់ក្នុងភាពជាទាសករ ហើយខ្លាចស្លាប់។ ទ្រង់កំពុងការពារប្រភពទឹកនោះ។ ប្រាកដណាស់ គឺជាទ្រង់។ ទ្រង់ត្រូវបានប្រគល់បេសសកកម្មឲ្យ ដោយសារយើងបានធ្វើបាប ហើយត្រូវបានបណ្តេញចេញពីវា។ ប៉ុន្តែព្រះគ្រីស្ទ ជាអ្នកនាំមុខ បានចូលមកយកសំបុក។

626 ធ្លាប់ស្តាប់បទចម្រៀងចាស់ពីដើម "កាន់បន្ទាយចុះ ដ្បិតខ្ញុំមកហើយ។"? កាន់បន្ទាយ គ្មានអ្វីឡើយ តោះយកវា។ យើងមិនចង់កាន់វាទៀតទេ។ ព្រះគ្រីស្ទបានយកបន្ទាយ។ ហាលេលូយ៉ា! ទ្វារបើកចំហ។ "មានប្រភពទឹកមួយបើកនៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះ ក្នុងក្រុងដាវីឌ ដើម្បីសម្អាតភាពមិនបរិសុទ្ធ។" អ្នកនាំមុខរបស់យើងបានចូលសម្រាប់ពួកយើង។

627 អ្នកនាំមុខ ទ្រង់ប្រាប់យើងថា "មានកន្លែងមួយនៅឆ្ងាយពីនេះទៅទៀត ជាកន្លែងដែលអ្នកមិនចេះចាស់។" កន្លែងដែលមិនមានស្នាមជ្រីវជ្រួញ ដែលអ្នកមិនចាំបាច់ប្រើគ្រឿងតុបតែង ដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកមើលទៅស្អាតសម្រាប់ប្តីរបស់អ្នក។ អ្នកនាំមុខបានបន្ត។ គ្មានកន្លែងណាដែលអ្នកចាស់ ហើយនឿយហត់និងញ័រនោះទេ។ មានកន្លែងដែលអ្នកមិនដែលឈឺ។ កន្លែងដែលទារកនឹងមិនដែលមានគ្រុន។ កន្លែងដែលអ្នកនឹងមិនដែលចេញពាក្យកុហក ឬធ្មេញមិនដែលជ្រុះមួយ។ ហាលេលូយ៉ា! អូ សូមប្រទានពរដល់ព្រះនាមទ្រង់! ទ្រង់បានចូលទៅ ហើយជាអមតៈ

យើងនឹងឈរក្នុងភាពដូចទ្រង់ នៅថ្ងៃណាមួយ។ ផ្កាយនិងព្រះអាទិត្យពួកគេនឹងភ្លឺ។ ពិតប្រាកដណាស់។ អ្នកនាំមុខបានទៅមុនយើង។

ជាកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងចូលទៅ ជំនួសយើងរាល់គ្នាទុកដូចជាអ្នកនាំមុខ ដោយទ្រង់បានត្រឡប់ជាសំដេចសង្ឃ នៅអស់កល្បជានិច្ច តាមរបៀបលោកម៉ិលគីស្សាដែក។

628 អ្នកនាំមុខដ៏អស្ចារ្យនេះបានទៅមុនយើង ដោយបង្កើតផ្លូវមួយ។ ទ្រង់បានមកពីព្រះវិញ្ញាណ ជាប្រភពទឹកដ៏អស្ចារ្យនៃឥន្ទធនូរបស់ព្រះ ដែលគ្មានដើមដំបូង ឬគ្មានទីបញ្ចប់។ ទ្រង់ ជាព្រះ ជារៀងរហូត។

កាំរស្មីនៃពន្លឺនេះបានចេញទៅ។ វាជារស្មីនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់ នោះហើយ ជាពណ៌ក្រហម។ ពណ៌បន្ទាប់គឺពណ៌ខៀវ ខៀវ ជាភាពពិត។ បន្ទាប់មក បន្ទាប់មកគឺពណ៌ផ្សេងទៀត តាមរយៈពណ៌ដ៏ល្អឥតខ្ចោះទាំងប្រាំពីរ ដែលជាវិញ្ញាណទាំងប្រាំពីររបស់ព្រះ ដែលចេញពីប្រភពទឹកដ៏អស្ចារ្យនោះ ឬពេជ្រដ៏អស្ចារ្យនោះ ដែលព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលអំពី។ ពេជ្រដ៏អស្ចារ្យនោះត្រូវបានច្នៃ ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងពីពណ៌ទាំងនេះ។ ព្រះបានក្លាយជាសាច់ឈាម ហើយគង់នៅក្នុងចំណោមយើង ដើម្បីឱ្យទ្រង់អាចឆ្លុះបញ្ចាំងពីភាពល្អ និងសេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង តាមរយៈអំណោយ និងទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យ។ ឥន្ទធនូដ៏ធំនោះបានក្លាយទៅជា តេអូផានី ដែលបង្កើតក្នុងរូបភាពដូចជាមនុស្ស ទ្រង់មិនមែនជាមនុស្សទេ ទ្រង់មិនទាន់មានសាច់ឈាមនៅឡើយទេ ទ្រង់ជាតេអូផានី។

629 លោកម៉ូសេបាននិយាយថា "ខ្ញុំចង់ជួបទ្រង់។" ព្រះបានលាក់គាត់នៅក្នុងថ្ម។

630 ហើយពេលដែលទ្រង់យាងកាត់នោះ ទ្រង់ក៏បែរខ្នង។ លោកម៉ូសេបាននិយាយថា "វាមើលទៅដូចជាខ្នងរបស់មនុស្ស។"

631 អញ្ចឹងតើមានអ្វីកើតឡើង? នៅថ្ងៃមួយ នៅទីនោះ លោកអ័ប្រាហាំកំពុងអង្គុយក្នុងត្រសាលរបស់គាត់។ យើងនឹងទៅដល់វានៅយប់នេះ។ នៅពេលដែលលោកអ័ប្រាហាំកំពុងស្នាក់នៅក្នុងតង់របស់គាត់ ព្រះជាម្ចាស់បានយាងមករកគាត់ក្នុងរូបកាយសាច់ឈាម។

"អូ" អ្នកនិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ គាត់គឺជា..."

632 យើងនឹងរកឃើញទ្រង់នៅទីនេះជួបអ័ប្រាហាំមុនពេលនោះ តាមលំដាប់របស់ម៉ិលគីស្សាដែក ជារូបកាយនៃសាច់ឈាម ដែលជាព្រះ។ ប្រាកដណាស់ វាមែន។ ទ្រង់គឺជាព្រះនៅក្នុងសាច់ឈាម។

633 អ្នកនិយាយថា "អញ្ចឹង បងប្រុស ប្រាណហាំ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់ត្រូវត្រលប់មកវិញហើយមកចាប់កំណើត?"

634 ទ្រង់មិនបានកើតនៅពេលនោះទេ។ ទ្រង់ទើបតែត្រូវបានបង្កើតឡើង ជារូបកាយដែលទ្រង់គង់នៅក្នុង។ ម៉ិលគីស្សាដែកគឺជាស្តេចនៃសាឡឹម ដែលជាស្តេចក្រុងយេរូសាឡិម ដែលជាស្តេចនៃសន្តិភាព ដែលមិនមានឪពុកឬម្តាយ ការចាប់ផ្តើមនៃថ្ងៃ ឬចុងបញ្ចប់នៃជីវិតឡើយ។

ព្រះយេស៊ូវមានទាំងឪពុកនិងម្តាយ ហើយមានការចាប់ផ្តើមនៃថ្ងៃនិងទីបញ្ចប់នៃជីវិត។ ប៉ុន្តែទ្រង់ត្រូវបានបង្កើតឡើង "តាមលំដាប់" នៃម៉ិលគីស្សាដែក ដែលមិនមានការចាប់ផ្តើមនៃថ្ងៃ ឬចុងបញ្ចប់នៃជីវិត។

635 ម៉ិលគីស្សាដែកគឺជាព្រះផ្ទាល់។ ម៉ិលគីស្សាដែកគឺជាព្រះយេហូវ៉ា ដែលជាព្រះតែមួយដែលបានជួបអ័ប្រាហាំប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមក នៅមុខត្រសាលរបស់គាត់។ បែរខ្នងមករកគាត់។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ហេតុអ្វីបានជាសារ៉ាសើច?" ត្រូវហើយ។ ទ្រង់ជាអ្នកដែលឈរនៅទីនោះ ដោយមើលទៅក្រុងសូដុំម។ អ័ប្រាហាំបានទទួលស្គាល់ទ្រង់ ពីព្រោះនៅក្នុងរាំងននរបស់គាត់ជាយុថ្កាកាន់ការសន្យានោះ។ មិនមែនដោយសារគាត់មានអារម្មណ៍ខ្លះទេ ប៉ុន្តែព្រះបានធ្វើការសន្យាជាមួយគាត់។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានទាក់ទងនឹងមេដែកដ៏អស្ចារ្យនោះ គាត់បានដឹងថាវាស្ថិតនៅក្នុងសាច់ឈាមនោះ។

636 ដើរចេញជាមួយអ័ប្រាហាំ នៅទីនោះបន្តិច។ ទ្រង់បានប្រាប់អ័ប្រាហាំ។ បានមានបន្ទូលថា "ឃើញវាទេ ខ្ញុំនឹងរក្សារបស់ទាំងនេះពីអ័ប្រាហាំ ដើម្បីមើលថាគាត់ជាអ្នកទទួលមរតកនៃលោកិយ? ខ្ញុំគ្រាន់តែនឹងមិនធ្វើវាទេ។" ដូច្នេះ "អ័ប្រាហាំ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើនៅលើផ្លូវរបស់ខ្ញុំ។" យើងយកវានៅយប់នេះ "នៅទីនោះនៅក្រុងសូដុំម" និងអ្វីដែលពួកគេទាំងអស់គ្នានឹងធ្វើ។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានប្រទានពរដល់អ័ប្រាហាំ នោះទ្រង់បានត្រឡប់ទៅក្នុងលំហអាកាសម្តងទៀត។ បុរសម្នាក់ដែលឈរនៅទីនោះហើយមានធូលីលើសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ជាមនុស្ស។ ហើយមិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះទេ ទ្រង់សោយសាច់កូនគោដែលអ័ប្រាហាំ

បានសម្លាប់ ហើយផឹកទឹកដោះគោនោះ ហើយញ៉ាំនំដុតខ្លះ (នំប៉័ងពោតខ្លះ) ហើយមានប៊ឺនៅលើវា។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវណាស់។ រួចក៏ប្រែក្លាយជាតេអូផានី វិញម្តងទៀត។

637 តើវាជាអ្វី? ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មិនយកវា? ទ្រង់មិនដែលបានកើតមកដូចអ្នកនិងខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែទ្រង់ត្រូវតែកើតនៅក្នុងសាច់ឈាម ដូច្នេះទ្រង់អាចកាន់ទ្រនិចនោះ។ នោះគឺជារូបកាយដែលបានបង្កើតឡើង។ នោះជារូបកាយដែលទ្រង់គ្រាន់តែទាញកាល់ស្យូមនិងប៉ូតាស្យូមចេញពីផែនដី ហើយបានមានបន្ទូលថា "ផើរ" ហើយបានចូលទៅក្នុងវា។ នោះគឺជារឿងដូចគ្នាដែលម៉ិលគីស្សាដែកមាន។ ទ្រង់បានឈានជើងចូលទៅក្នុងគាត់ នៅក្នុងរូបកាយដែលទ្រង់អាចដើរចេញពីមុខគាត់នៅក្រោមវាំងនន ដែលជាវាំងននៃការបង្កើតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ មិនមែនជាវាំងននៃការបង្កើតរបស់ស្ត្រី តាមរយៈស្បូនរបស់ស្ត្រី តាមរយៈ—កោសិកាមិនដែលអញ្ចឹងទេ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានបង្កើតវា ហើយបានឈានទៅរកវា ហើយបាននិយាយតាមលំដាប់នៃម៉ិលគីស្សាដែក។

638 តើម៉ិលគីស្សាដែកជានរណា?

> *រីឯលោកម៉ិលគីស្សាដែក ស្តេចក្រុងសាឡិម* (ដែលជាក្រុងយេរូសាឡិម) ជា*សង្ឃរបស់ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតនេះ* (ប្រាកដណាស់) *ដែលបានទៅជួបនឹងលោកអ័ប្រាហាំ ក្នុងកាលដែលត្រឡប់ពីវាយបំផ្លាញពួកស្តេចវិញ ក៏បានប្រទានពរដល់លោក*
>
> *ហើយលោកអ័ប្រាហាំបានយក១ភាគក្នុង១០ ពីរបស់ទាំងអស់ជូនលោក នាមស្តេចនោះ ដើមដំបូងស្រាយថា ស្តេចនៃសេចក្តីសុចរិត* (សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យនោះ ព្រះវិញ្ញាណដ៏អស្ចារ្យនោះនៅដើមដំបូង)... *ស្តេចនៃសេចក្តីសុចរិត...រួចមកជា...ស្តេចក្រុងសាឡិម គឺថាជាស្តេចនៃសេចក្តីសុខសាន្ត*
>
> *លោកគ្មានមាតាបិតា គ្មានពង្សាវតារទេ ក៏គ្មានថ្ងៃកំណើត ឬថ្ងៃស្លាប់ដែរ...*

639 តើវាជានរណា? ទ្រង់គ្មានថ្ងៃកំណើតឡើយ ទ្រង់ក៏មិនស្លាប់ដែរ។ គេជានរណា? វាគឺជាព្រះ ជាប្រាកដណាស់ ថាគឺ ជាស្រមោលដំបូងនៃ

ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ប្រាកដណាស់។ ប៉ុន្តែទ្រង់ត្រូវមកតាមស្ត្រី តាមលំដាប់ដែលអ្នកកើតមកតាមស្ត្រី។ ហើយទ្រង់ត្រូវតែយាងមកតាមផ្លូវដែលអ្នកមក ដើម្បីនាំអ្នកត្រឡប់ទៅរកទ្រង់វិញ។ ហាលេលូយ៉ា!

ព្រះគុណអស្ចារ្យ! ជាសព្ទពិរោះ
ដែលប្រោសមនុស្សខ្សត់ ខ្វាក់យ៉ាងដូចខ្ញុំ!
ពីដើមបាត់បង់ តែឥឡូវរកឃើញ ដោយព្រះគុណទ្រង់
ខ្ញុំខ្វាក់ តែឥឡូវខ្ញុំឃើញ។

640 ខ្ញុំយល់ពីអ្វីដែលទ្រង់ត្រូវធ្វើ។ ព្រះបានក្លាយជាខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានក្លាយជាទ្រង់ដោយព្រះគុណ។ ទ្រង់បានយកអំពើបាបរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច តាមរយៈសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំមិនអាចជ្រើសរើសខ្លួនឯងបានទេ។ ធម្មជាតិរបស់ខ្ញុំគឺជាមនុស្សមានបាប។ ខ្ញុំមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ ខ្ញុំគឺ "កើតក្នុងលោកនេះ មានទម្រង់អាក្រក់ មកក្នុងលោកដែលនិយាយកុហក។" គ្មានសូម្បីតែ ឱកាសមួយ គ្មានអ្វីសោះសូម្បីតែបំណងប្រាថ្នា។

641 តើអ្នកនឹងប្រាប់ជ្រូកថាវា "ខុសហើយ ដែលស៊ីអាហារកំពប់" បានទេ? មើលថាតើវានឹងស្តាប់អ្នកប៉ុណ្ណា។ ប្រាប់សត្វក្អែកថាវា "ខុសហើយ ដែលស៊ីសាច់ស្អុយ" ហើយមើលអ្វីដែលវានឹងប្រាប់អ្នកវិញ។ ប្រសិនបើគាត់អាចនិយាយបានវានឹងថា "អ្នកគិតតែរឿងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកឯងទៅ។" ពិតប្រាកដណាស់។

642 អូ ប៉ុន្តែព្រះគុណនៃព្រះដែលបានផ្លាស់ប្តូរធម្មជាតិនេះ ហើយផ្តល់ឱកាសឱ្យខ្ញុំប្រាថ្នាចង់បាននិងស្រេករក "សេចក្តីសប្បុរសរបស់ព្រះអង្គ ប្រសើរជាងជីវិតរបស់ទូលបង្គំ ឱព្រះអង្គអើយ។ ចិត្តទូលបង្គំចង់តាមទ្រង់។"

643 ហ្លួងដាវីឌបាននិយាយថា "ឱព្រះអង្គអើយ ព្រលឹងទូលបង្គំស្រេករកទ្រង់យ៉ាងណា។"

644 ព្រះបានប្រទានឱ្យមនុស្សស្រេកចង់ ថ្វាយបង្គំទ្រង់ ស្រឡាញ់ ស្វែងរកទ្រង់។ ប៉ុន្តែមនុស្សបំភាន់វាដោយការហៅរបស់អារក្ស ហើយគាត់ទៅតាមចំណង់នៃស្ត្រី ការសប្បាយនិងរបស់លោកិយ ព្យាយាមបំពេញនូវការបង្កើតដ៏បរិសុទ្ធនោះ ដែលព្រះបានដាក់នៅខាងក្នុង ដើម្បីស្រឡាញ់ទ្រង់។ គាត់បានដាក់វានៅលើរឿងនៃពិភពលោក។ ប៉ុន្តែ បងប្អូនអើយ នៅពេលដែលគាត់បានផ្លាស់ប្តូរហើយ ហើយ

ប្រភពទឹកដែលមានសត្វល្អិតនៅក្នុងនោះ គ្រប់ប្រភេទនៃ—ភាពមិនប្រក្រតីនៅក្នុងធុងទឹក ត្រូវបានសម្អាត និងកំចាត់ចេញ ហើយទឹកបរិសុទ្ធរបស់ព្រះត្រូវបានដាក់នៅទីនោះ អំពើបាបមិនអាចប៉ះវាបានឡើយ។ អាម៉ែន។

អូរបៀបដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់! របៀបដែលខ្ញុំគោរពទ្រង់!
ជីវិតរបស់ខ្ញុំ ពន្លឺរបស់ខ្ញុំ អ្វីៗទាំងអស់របស់ខ្ញុំ!
អ្នកបង្កើតដ៏អស្ចារ្យបានក្លាយជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ
ហើយភាពពេញលេញរបស់ព្រះនៅក្នុងទ្រង់។

ចុះពីសិរីល្អរបស់ទ្រង់ រឿងដែលនៅរស់
ព្រះនិងព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំបានយាងមក ហើយ
ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះនាមរបស់ទ្រង់។
កើតក្នុងស្នូកសត្វ ជាជនចម្លែក
ព្រះនៃទុក្ខព្រួយ ទឹកភ្នែកនិងភាពសោកសៅ។

អូរបៀបដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់! របៀបដែលខ្ញុំគោរពទ្រង់!
ដង្ហើមរបស់ខ្ញុំ ពន្លឺរបស់ខ្ញុំ អ្វីៗទាំងអស់របស់ខ្ញុំ!

645 ព្រះអើយ! តើទ្រង់អាចធ្វើវាដោយរបៀបណា? មនុស្សបានព្យាយាមសរសេរវា។ ម្នាក់បាននិយាយថាៈ

ប្រសិនបើសមុទ្រពេញដោយទឹកខ្មៅ
ហើយស្មៅទាំងអស់នៅលើផែនដីគឺជាស្លាបប្រការ
ផ្ទៃមេឃទាំងមូលជាផ្ទាំងក្រដាស
ហើយមនុស្សទាំងអស់ជាស្មៀនសរសេរ
ដើម្បីសរសេរសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះខាងលើ

ព្រះដ៏អស្ចារ្យនៃស្ថានសួគ៌បានក្លាយជាសាច់ឈាម ហើយបានយកអំពើបាបរបស់ខ្ញុំទៅ!

ដើម្បីសរសេរសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះខាងលើ
នោះនឹងធ្វើឱ្យមហាសមុទ្រស្ងួត
ឬទោះបីមានក្រដាសទាំងមូលក៏ដោយ
ទោះបីជាលាតសន្ធឹងពីលើមេឃម្ខាងទៅមេឃម្ខាង។

646 ហើយដើម្បីធ្វើឲ្យអ្នកទទួលមរតកនៃសេចក្តីសង្គ្រោះនេះជាសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏ប្រាកដមួយ ទ្រង់បានស្បថដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ថា ទ្រង់នឹងប្រោសយើងឲ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ទ្រង់ប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ "ហើយគ្មានអ្នកណាអាចដកពួកវាចេញពីដៃខ្ញុំបានឡើយ។" អាម៉ែន។

ចូរអធិស្ឋាន។

647 តើអ្នកមានកំហុសដែលបានបង្ខូចសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ឬ? តើអ្នកបានគេចចេញពីព្រះដ៏មានព្រះពរ ជាព្រះដ៏អស្ចារ្យដែលបានធ្វើឲ្យអ្នកក្លាយជាអ្នកឬទេ? ហើយឥឡូវនេះអ្នកនៅទីនេះ ព្រឹកនេះ ក្នុងជីវិតដ៏វែងឆ្ងាយ ហើយវាផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវឱកាសមួយ។ តើអ្នកចង់បន្តរស់នៅទេ? មានផ្លូវតែមួយគត់ដើម្បីរស់នៅ គឺជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ បើអ្នក ចេញពីចិត្តរបស់អ្នក ជឿថាទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ហើយទទួលយកទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នក ហើយជឿថាព្រះបានលើកទ្រង់ឡើងសម្រាប់ការរាប់ជាសុចរិតរបស់អ្នក ប្រសិនបើអ្នកចង់ទទួលយកវានៅលើមូលដ្ឋាននោះ វាជារបស់អ្នកឥឡូវនេះ។

648 តើអ្នកនឹងលើកដៃរបស់អ្នកទេ? ព្រលឹងដែលមិនចេះប្រែចិត្ត ដែលចង់ប្រែចិត្តនៅព្រឹកនេះ និយាយថា "សូមនឹកចាំខ្ញុំផង បងប្រុស គ្រូអធិប្បាយ ពេលយើងទៅអធិស្ឋាន។ ខ្ញុំក៏ធ្លាប់បរាជ័យដែរ។ ខ្ញុំបានចូលរួមព្រះវិហារ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដែលមានអ្វីដែលអ្នកកំពុងនិយាយនោះទេ។ ខ្ញុំមិនដែលកើតពីវិញ្ញាណនោះទេ បងប្រុស ប្រាណហាំ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនបានទទួលវាសោះ ហ្នឹងហើយ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកអធិស្ឋានឲ្យខ្ញុំ ថាព្រះនឹងប្រទានដល់ខ្ញុំនៅព្រឹកនេះ។" សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក លោក។ តើនឹងមានម្នាក់ទៀតទេ? និយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់ សូមឆ្នៃខ្ញុំនូវអ្វីដែលទ្រង់ចង់ឱ្យខ្ញុំក្លាយជា។ ទូលបង្គំចង់ឱ្យទ្រង់ក្លាយជា...ទូលបង្គំចង់ចង់ឱ្យទ្រង់ឆ្នៃទូលបង្គំតាមអ្វីដែលទ្រង់ចង់បាន។ ទូលបង្គំបានបដិសេធសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។" ព្រះប្រទានពរអ្នកកូនប្រុស។

649 បន្តិចទៀតនេះ។

បើជាសមុទ្រពេញដោយទឹកខ្មៅ
ហើយមេឃជាផ្ទាំងក្រដាសទរទេ
បើស្លាបប្រការមានច្រើនដូចស្មៅ

ហើយមនុស្សទាំងអស់ជាស្មៀនសរសេ
នោះបើសរសេរពីក្តីស្រឡាញ់ព្រះ
នឹងធ្វើឱ្យសមុទ្ររីងស្ងួត
ឬមានក្រដាសទាំងមូល
ទោះបីជាលាតសន្ធឹងពីលើមេឃម្ខាងទៅមេឃម្ខាង។

ឱ ក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះជាម្ចាស់ បរិសុទ្ធហូរហៀរ!
ខ្លាំងប៉ុណ្ណា!
វានឹងស៊ូទ្រាំជារៀងរហូត
ចម្រៀងពួកបរិសុទ្ធនិងទេវតា។

650 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ពិតជាកវីដែលសរសេរពាក្យទាំងនោះ ប្រៀបដូចជាអ្នកជឿរបស់ទ្រង់ជាច្រើននាក់ទៀត ស្វែងរក ព្យាយាមស្វែងរកពាក្យដើម្បីបង្ហាញវា។ ហើយត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ "ម្យ៉ាងទៀត ដោយសារគ្រូអធិប្បាយនោះមានប្រាជ្ញា ទើបលោកស្វែងរកនិងកំណត់ពាក្យជាច្រើន។" អូ របៀបដែលពួកយើងចង់មានអណ្តាត និងពាក្យសព្ទដែលយើងអាចពន្យល់ដល់មនុស្សអំពីអ្វីដែលវាពិតជា ប៉ុន្តែវាមិនអាចត្រូវបានរកឃើញនៅលើបបូរមាត់រមែងស្លាប់នេះទេ។ ភាពអស់កល្បជានិច្ច ដោយមិនសង្ស័យថាតើវានឹងបង្ហាញវាឬអត់ របៀបដែលព្រះជាម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ទ្រង់យាងមកផែនដី ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សមានបាប ក្រីក្របាត់បង់ និងវេទនា។

651 ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំសូមអង្វរព្រះអង្គ តាមរយៈពាក្យដែលមិនបែងចែកឬពាក្យដែលខ្ទេចខ្ទាំនៅព្រឹកនេះ ដូចដែលខ្ញុំគួរនិយាយ ថានរណាម្នាក់បានរកឃើញសន្តិភាពនិងការគាប់ចិត្តការលួងចិត្តដ៏រឹងមាំ ជាអ្នកដែលបានភៀសខ្លួនទៅជ្រកកោន។ ហើយសូមឲ្យព្រលឹងរបស់ពួកគេបោះជំរំដល់ការសន្យាដែលព្រះបានស្បថថា ទ្រង់នឹងប្រោសពួកគេឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ ដៃជាច្រើនបានលើកឡើង ក្នុងអគារ នៅទីនេះក្នុងព្រះពន្លានេះ។ ព្រះជាម្ចាស់ ប្រទានឱ្យពួកគេនូវសេចក្តីសង្ឃឹមដ៏មុតមាំនោះ ឥឡូវនេះ។ សូមឱ្យពួកគេបោះយុថ្កាទល់នឹងថ្មនៃយុគសម័យ។ ទោះជាទឹកសមុទ្រពោរពេញយ៉ាងណាក៏ដោយហើយរលកតូចរបស់វាអាចលោតបានក៏ដោយ ក៏ពួកគេមានយុថ្កាដែរ គឺការសន្យារបស់ព្រះ។ ពួកគេស្នាក់នៅទីនោះ "ព្រះបានចែងពីវា។ ទ្រង់មិនអាចកុហកបានទេ។"

652 "អ្នកណាដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ" ដែលខ្ញុំបានព្យាយាមអធិប្បាយនៅព្រឹកនេះ "ហើយជឿលើព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំមក ព្រះយេហូវ៉ា មានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយនឹងមិនចូលមកក្នុងទីជំនុំជម្រះទេ ប៉ុន្តែបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅឯជីវិត។"

653 ឱព្រះដ៏អស់កល្បអើយ សូមប្រទានពរដល់អ្នកទាំងនោះនៅថ្ងៃនេះ។ ហើយសូមឲ្យមនុស្សគ្រប់រូបនៅទីនេះ ដែលមិនស្ថិតនៅក្រោមព្រះលោហិត ព្រលឹងរបស់ពួកគេមិនដែលបានប្រែចិត្តសោះ សូមអោយវាកើតឡើងឥឡូវនេះ ព្រះជាម្ចាស់។ ទ្រង់ធ្វើការអាថ៌កំបាំង។ វាជារបស់ទ្រង់ទាំងអស់។ វាត្រូវបានប្តេជ្ញាចិត្តចំពោះទ្រង់។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រទានវាដល់ពួកគេ ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ប្រហែលជា ថ្ងៃណាមួយនៅលើច្រាំងម្ខាងទៀត ដូចជាយើងចុះតាមជ្រលងភ្នំ យើងអាចជួបគ្នានៅទីនោះ ដែលពួកគេមិនដែលនិយាយថា "លាហើយ" គ្មានទៀតទេ។

ថ្ងៃណាមួយយើងនឹងមកដល់ទន្លេនៅគ្រាចុងក្រោយ
នៅពេលដែលគំនិតចុងក្រោយនៃទុក្ខព្រួយបានកន្លងផុតទៅ
នឹងមាននរណាម្នាក់រង់ចាំដែលនឹងបង្ហាញផ្លូវដល់យើង
ខ្ញុំមិនត្រូវឆ្លងកាត់ទន្លេយ័រដាន់ម្នាក់ឯងឡើយ។

នឹងមាននរណាម្នាក់ រង់ចាំដែលនឹងបង្ហាញផ្លូវឱ្យខ្ញុំ
ខ្ញុំនឹងមិនត្រូវឆ្លងទន្លេយ័រដាន់...

654 អ្នកដែលមានសង្ឃឹមនោះ សូមលើកដៃឡើងពេលអ្នកងើបក្បាលឡើង។

ខ្ញុំនឹងមិនមាន...

ឥឡូវនេះគ្រាន់តែថ្វាយបង្គំទ្រង់។ សារបានចប់ហើយ។ តើអ្នកមិនសប្បាយចិត្តទេឬ? ព្រះបានស្បថថាទ្រង់នឹងមិន...ព្រះបានស្បថថាទ្រង់នឹងជួបអ្នកនៅទីនោះ។

ព្រះយេស៊ូវសុគតបាបខ្ញុំទាំងអស់ត្រូវបានលោះ
នៅពេលដែលភាពងងឹតខ្ញុំ... (តើអ្នកនិយាយអ្វី? សម្លេងរោទិ៍បានបាត់។) ទ្រង់នឹងរង់ចាំខ្ញុំ
ខ្ញុំមិនត្រូវឆ្លងកាត់ទន្លេយ័រដាន់ម្នាក់ឯងឡើយ។

ជារឿយៗខ្ញុំត្រូវបានគេបោះបង់ចោល ហើយនឿយហត់...

សូមថ្វាយបង្គំទ្រង់ឥឡូវនេះ។

...ហាក់បីដូចជាមិត្តរបស់ខ្ញុំបានទៅចោលអស់

តើអ្នកធ្លាប់ប៉ះចំកន្លែងហ្នឹងទេ?

ប៉ុន្តែមានគំនិតមួយដែលធ្វើអោយខ្ញុំសប្បាយចិត្ត... (ជាក្ដីសន្យាអ្វី?) ...ធ្វើឱ្យបេះដូងរបស់ខ្ញុំរីករាយ
ខ្ញុំនឹងមិនចាំបាច់ឆ្លងទន្លេយ័រដាន់...

655 ឥឡូវនេះ កូនចៅនៃសេចក្ដីសន្យានេះ គ្រាន់តែថ្វាយបង្គំទ្រង់សម្រាប់ការធ្វើវា។

ខ្ញុំមិនត្រូវឆ្លងកាត់ទន្លេយ័រដាន់ម្នាក់ឯងឡើយ
ព្រះយេស៊ូវសុគតបាបខ្ញុំទាំងអស់ត្រូវបានលោះ

តើមានអ្វីកើតឡើងឥឡូវនេះ?

នៅពេលដែលខ្ញុំឃើញភាពងងឹត ទ្រង់នឹងរង់ចាំខ្ញុំ
ខ្ញុំមិនត្រូវឆ្លងកាត់ទន្លេយ័រដាន់ម្នាក់ឯងឡើយ។

ពេលខ្ញុំមកដល់ទន្លេ...

អ្នករាល់គ្នាកំពុងមក។ មានស្រមោលងងឹតធំមួយដាក់នៅចំពោះមុខអ្នក។ វាជាទ្វារធំ។ អ្នកនឹងចូលទៅទីនោះ ថ្ងៃមួយក្នុងចំណោមថ្ងៃទាំងនេះ ប្រហែលមុនថ្ងៃបញ្ចប់ ប្រហែលជាមុនពេលព្រះវិហារបិទនៅព្រឹកនេះ។ អ្នកទៅទីនោះ។ រាល់ពេលដែលបេះដូងលោត អ្នកកាន់តែខិតជិតមួយជំហាន។

ប៉ុន្តែនៅពេលដែលខ្ញុំឃើញភាពងងឹត ទ្រង់នឹងរង់ចាំនៅទីនោះ

ទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់នឹងមក។ ទ្រង់បានស្បថថាទ្រង់នឹងធ្វើ។

បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងមិនចាំបាច់ឆ្លងទន្លេយ័រដាន់តែម្នាក់ឯងទេ។

656 ឱព្រះអម្ចាស់ដ៏មានព្រះពរអើយ ចិត្តយើងរាល់គ្នាបានពោរពេញទៅហើយព្រឹកនេះ ដល់ពេលរត់ទៅហើយ។

657 ដើម្បីគិតអំពីពេលដែលជីពចរឈប់ ហើយគិលានុបដ្ឋាយិកាចុចខ្នើយជុំវិញក្បាលរបស់អ្នក។ ហើយដៃរបស់អ្នក អ្នកមិនអាចធ្វើចលនាបានទៀតទេ។ ដៃរបស់អ្នកបានប្រែទៅជាទឹកកក។ កូនៗរបស់អ្នក ម្ដាយរបស់អ្នក មនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់អ្នកកំពុងស្រែកយំ។ ទ្វារធំនោះបើកឡើង។ ទ្រង់នឹងរង់ចាំ។

658 ហ្លួងដាវីឌបាននិយាយថា "ប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើគ្រែរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងនរក នោះទ្រង់នឹងនៅទីនោះ។" ខ្ញុំនឹងមិនចាំបាច់ឆ្លងកាត់វាតែម្នាក់ឯងទេ។ ពេលដែលទឹកទន្លេចាប់ផ្ដើមជះមកលើមុខយើង ព្រះនឹងយកទូកសង្គ្រោះមកដឹកនាំយើងឆ្លងកាត់វា។ ទ្រង់បានសន្យាថាទ្រង់នឹងធ្វើ។ ហោរាដាវីឌមានប្រសាសន៍ថា "មែនហើយ ទោះជាខ្ញុំដើរកាត់ជ្រលងនៃម្លប់សេចក្ដីស្លាប់ក៏ដោយ ខ្ញុំនឹងមិនខ្លាចសេចក្ដីអាក្រក់ណាឡើយ។ ដ្បិតទ្រង់គង់នៅជាមួយខ្ញុំ។ ព្រនង់ហើយនិងដំបងរបស់ទ្រង់ កំសាន្ដចិត្តទូលបង្គំ។"

659 ព្រះអម្ចាស់អើយ ថ្ងៃនេះ យើងមានសេចក្ដីសោមនស្សរីករាយណាស់ ដែលយើងបានរាប់បញ្ចូលជាអ្នកស្នងមរតកនៃការសន្យា។ សព្វថ្ងៃនេះយើងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចនៅក្នុងខ្លួនយើង ដោយព្រោះយើងស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ហើយបានជឿលើទ្រង់ ហើយទទួលយកព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ និងការបង្រៀនរបស់ទ្រង់។ ហើយទ្រង់ប្រទានដល់យើង ជាត្រានៃសេចក្ដីជំនឿរបស់យើង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជាត្រានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ជំនឿរបស់យើងនៅក្នុងយើងត្រូវបានបោះយុថ្កា។ ហើយទោះបីជាយើងដើរឆ្លងកាត់ស្រមោលងងឹតជាច្រើនដងក៏ដោយ ក៏យើងជំពប់ដួលនៅតាមផ្លូវ ប៉ុន្តែយុថ្ការបស់យើងនៅតែរក្សាជំហរ។ មានអ្វីមួយនៅក្នុងនោះ ហាក់ដូចជាកំពុងតែណែនាំដោយនិយាយថា "បន្តទៅមុខទៀត។ យើងកំពុងបន្ត។"

660 សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់ពួកយើង។ ពួកយើងត្រូវការទ្រង់។ រក្សាយើងឱ្យពិតនិងស្មោះត្រង់រហូតដល់ពេលដែលទ្រង់យាងមកសម្រាប់យើង យើងនឹងសរសើរទ្រង់ឥតឈប់ឈរតាមរយៈសម័យកាលនេះ។ ហើយនៅថ្ងៃនោះនៅពេលដែលយើងឈរនៅលើផែនដី...ជើងដ៏មានពររបស់ទ្រង់មិនដែលពាល់ផែនដីឡើយ។ នៅទីនោះ ទ្រង់ឈរនៅលើអាកាស និងពួកបរិសុទ្ធ ហើយបានប្រោសលោះពីគ្រប់សម័យកាល តាមរយៈគ្រានីមួយៗ ទីមួយ ទីពីរ ទីបី ទីបួន ទីប្រាំ ទីប្រាំមួយ និងទីប្រាំពីរ សុទ្ធតែឈរនៅទីនោះ ស្លៀកពាក់ដោយសេចក្ដីសុចរិត

របស់ទ្រង់ យើងខ្ញុំសូមថ្វាយម្តុដដល់ព្រះអង្គជាស្តេចនៃស្តេច និងជាព្រះអម្ចាស់លើព្រះអម្ចាស់ ហើយច្រៀងបទប្រោសលោះទាំងនោះ។ បេះដូងដ៏កំសត់របស់យើងនឹងញាប់ញ័រ ពេលយើងសម្លឹងមើលព្រះអង្គដែលស្រឡាញ់យើង ហើយបានប្រគល់អង្គទ្រង់សម្រាប់យើង។ កាលដែលយើងមិនគួរឲ្យស្រឡាញ់និងជាមនុស្សមានបាប ព្រះគ្រីស្ទបានសុគតដើម្បីឲ្យយើងអាចបានសង្គ្រោះ។ យើងសូមអរព្រះគុណទ្រង់ចំពោះការនោះ ព្រះវរបិតា ក្នុងនាមព្រះគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

661 អ្នកស្រលាញ់ទ្រង់ទេ? អូ តើទ្រង់ពិតយ៉ាងណា។ តើអ្នកមិនគ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ថាអ្នកចង់ទៅដាក់ដៃឱបនៅជុំវិញទ្រង់ឬ? តើអ្នកមិនចូលចិត្តវារឡើងទៅពាល់ជើងទ្រង់ទេឬ អ្នកដឹងទេ?

662 អ្នកដឹងទេ ធ្លាប់មានមនុស្សមួយចំនួនមកកម្មវិធីរបស់ខ្ញុំនៅ ផុននិករដ្ឋ អារីហ្សូណា និយាយថា "ខ្ញុំចង់និយាយជាមួយទ្រង់។ ខ្ញុំចង់និយាយថា 'ព្រ ះអម្ចាស់ ទ្រង់ស្រឡាញ់ទូល បង្គំនៅពេលដែលផ្លូវរបស់ទូលបង្គំរសាត់ទៅ។'" ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់និយាយវាជាមួយទ្រង់ មុនពេលយើងឆ្លងកាត់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ឃើញទ្រង់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ឃើញទ្រង់។ ដើម្បីយល់ថាខ្ញុំនឹងមានអារម្មណ៍យ៉ាងណា ចិត្តដ៏កំសត់របស់ខ្ញុំនឹងញ័រនៅពេលខ្ញុំឃើញទ្រង់ឈរនៅទីនោះ។

663 ខ្ញុំតែងតែឆ្ងល់ថា "ខ្ញុំចង់ឮសំឡេងនិយាយថា 'អស់អ្នកដែលនឿយព្រួយនិងផ្ទុកធ្ងន់ ចូរមករកខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងអោយអ្នកសម្រាក។'"

664 ខ្ញុំប្រហែលជាមិនដែលឮពាក្យនោះដូចជាទ្រង់មានបន្ទូលនោះទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ឮទ្រង់មានបន្ទូលថា "នេះជាថ្ងៃចុងក្រោយ។ ធ្វើបានល្អ អ្នកបំរើដ៏ល្អ និងស្មោះត្រង់របស់ខ្ញុំ ឥឡូវនេះ សូមចូលទៅក្នុងសេចក្តីអំណររបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលបានរៀបចំសម្រាប់អ្នក។" តាំងពីពេលណា?

665 "ចាប់តាំងពីអ្នកបានសង្គ្រោះ?" អត់ទេ បងប្រុស។

666 "តាំងពីមុនកំណើតពិភពលោកមក ពេលដែលខ្ញុំបានឃើញអ្នក ហើយបានស្គាល់អ្នកជាមុន ហើយបានតែងតាំងអ្នកក្នុងជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច" អ្នកត្រូវបានប្រទានពរនៅពេលនោះ។ "អ្វីដែលទ្រង់បានដឹងទុកជាមុន ទ្រង់បានហៅ។" តើវាត្រូវទេ? "អ្វីទាំងអស់ដែលទ្រង់បានហៅ ទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិត។ អស់អ្នកដែលទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិត ទ្រង់បានលើកតម្កើងហើយ។" អ្នកនៅទីនោះ។ ទ្រង់ស្គាល់យើង ហៅយើង រាប់យើង ហើយយើងត្រូវបានលើកតម្កើងជាមួយទ្រង់រួច

ទៅហើយ នៅទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក នឹងទៅរករង្វាន់របស់យើង។ តើអ្នកមិនសប្បាយចិត្តទេ? ប្រាកដណាស់ វានឹងធ្វើឱ្យអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់។ ពេលអ្នកមិនអាចជួយខ្លួនឯងបាន ហើយទ្រង់មកទីនេះ ហើយធ្វើវាសម្រាប់អ្នក។

667 *មានពរហើយអស់អ្នកដែលជាប់ចំណង* បងស្រី ហ្គេតធី។ "ដួងចិត្តរបស់យើងនៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់គ្រីស្ទាន" ខណៈពេលដែលយើងមានការប្រកបគ្នាតិចតួចនៃការថ្វាយបង្គំនៅទីនេះ បន្ទាប់មកយើងនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកឈឺ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ អ្នកដែលលើកដៃថ្វាយបង្គំព្រះគ្រីស្ទនៅព្រឹកនេះ ចូរស្វែងរកកន្លែងថ្វាយបង្គំ ហើយបម្រើទ្រង់។

668 ឥឡូវនេះ ចូរយើងថ្វាយបង្គំទ្រង់ឥឡូវនេះ ក្នុងនាមជាក្រុមជំនុំអ្នករាល់គ្នាជាពួកមេតូឌីស្ទ ជាក្រុមជំនុំនៃព្រះ ជាសភានៃព្រះ ប្រេសប៊ីធើរាន លូធើរានកាតូលិក។ តោះច្រៀងទាំងអស់គ្នា។

សូមសរសើរដល់ចំណងដែលចង
នៅសេចក្តីស្រឡាញ់គ្រីស្ទាន
ការប្រកបគ្នានៃចិត្តសប្បុរស
ដូចជានៅខាងលើ។

នៅចំពោះមុខបល្ល័ង្ករបស់ព្រះវរបិតាយើង
យើងអធិស្ឋានយ៉ាងខ្លាំង
ការភ័យខ្លាច ក្តីសង្ឃឹម គោលដៅរបស់យើងគឺតែមួយ
ការលួងលោម និងការការយកចិត្តទុកដាក់របស់យើង។

ពេលយើងកាត់ចំណែក
វាផ្តល់ឱ្យយើងនូវការឈឺចាប់ខាងក្នុង
ប៉ុន្តែយើងនឹងនៅតែចូលរួម... (តើមេតូឌីស្ទ បាទីស្ទ និង
ទាំងអស់ប៉ុន្មាននាក់?)
ហើយសង្ឃឹមថាជួបជាថ្មី។

669 តើវាមិនល្អសម្រាប់អ្នក ទេឬ? តោះងាកមកចាប់ដៃគ្នាឥឡូវនេះ ខណៈដែលយើងនឹងច្រៀងម្តងទៀត។

ពីមុន...

ចាប់ដៃនរណាម្នាក់នៅពីក្រោយអ្នក ពីមុខអ្នក ទាំងសងខាង។

…បល្ល័ង្ក
យើងអធិស្ឋានយ៉ាងខ្លាំង
ការលួងលោម និងការយកចិត្តទុកដាក់របស់យើង។

ឥឡូវនេះនៅពេលដែលយើងកាត់ចំណែក

យើងនឹងស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។

វាផ្តល់ឱ្យ…

ចង់បានកម្មវិធីបន្តទេ? ឃើញទេ? នោះហើយជារបៀបដែលយើងគិត។

…ការឈឺចាប់ខាងក្នុង
ប៉ុន្តែយើងនឹងនៅតែចូលរួមនៅក្នុងចិត្ត (នៅក្នុងមួយ)
ហើយសង្ឃឹមថាជួបជាថ្មី។

បើគ្មាននៅទីនេះទេ នៅថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនោះ យើងនឹងជួបគ្នា។

670 ឥឡូវនេះ ព្រះបិតាអើយ សូមទទួលការថ្វាយបង្គំរបស់យើងនៅព្រឹកនេះ។ យកព្រះបន្ទូល ហើយដាំវាទៅក្នុងចិត្តអ្នកជឿ។ សូមកុំឲ្យគេបោះចោល ហើយឡើងចុះនៅថ្ងៃស្អែក ប៉ុន្តែសូមឲ្យព្រះបន្ទូលទាំងនេះរកឃើញកន្លែងសម្រាកនៅក្នុងចិត្តអ្នកជឿគ្រប់រូប។ ដើម្បីស្គាល់រឿងនេះ ថា "ព្រះបានស្បថដោយពាក្យសម្បថ ហើយមានរឿងពីរយ៉ាងដែលមិនអាចកែប្រែបាន។ ភាពមិនប្រែប្រួលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គឺថាវាមិនអាចទៅរួចទេសម្រាប់ទ្រង់ក្នុងការកុហក ដើម្បីឱ្យអ្នកស្នងនៃសេចក្តីសង្គ្រោះនេះអាចមានក្តីសង្ឃឹមដ៏រឹងមាំ ខ្ជាប់ខ្ជួន និងប្រាកដ ជាយុថ្កានៅក្នុងព្រលឹង។" ដើម្បីដឹងទៅ ថា "ព្រះបានសន្យានឹងយើង ដោយស្បថ។ មួយ ដែលទ្រង់មិនអាចកុហកបានទេ។ មួយទៀត ទ្រង់បានស្បថនៅពីលើនោះ ថាទ្រង់នឹងប្រោសយើងឱ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ហើយប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដល់យើង។" ដោយដឹងថា "បន្ទាប់ពីយើងត្រូវបានហៅមក ទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់បានស្គាល់យើងមុនកំណើតលោកិយ ហើយបានកំណត់យើងទុកជាកូនចិញ្ចឹមតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយទ្រង់បានស្គាល់យើងជាមុន។ ទ្រង់បានហៅយើង។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់ហៅយើង ទ្រង់បានរាប់យើងជាសុចរិត។" យើងមិនអាចរាប់ជាសុចរិតដោយខ្លួនយើងបានទេ ដូច្នេះទ្រង់បានរាប់យើងដោយការ

សោយទិវង្គតនៃព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ផ្ទាល់។ "អ្នកដែលទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិត ទ្រង់បានលើកតម្កើងហើយ។" ព្រះបន្ទូលបាននិយាយរួចហើយ។ ហើយយើងគ្រាន់តែនៅលើផ្លូវរបស់យើង ធ្វើដំណើររីករាយនៅលើផ្លូវរបស់យើងទៅកាន់សិរីរុងរឿង។

671 ផ្តល់ជំនឿដល់មនុស្ស ហើយសូមឱ្យទម្លាប់ខ្លះនិងរបស់ដែលចងជាប់នឹងមនុស្ស សូមឲ្យពួកគេរលាស់ចេញពីពួកគេនៅព្រឹកនេះ ដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះនេះជាយុថ្កានៃព្រលឹងដោយខ្ជាប់ខ្ជួន និងប្រាកដ។ សូមឲ្យពួកគេរលាស់ចេញពីទម្លាប់របស់ពួកគេ កំហឹងខ្លះរបស់ពួកគេ។ ហើយរឿងដែលធ្លាប់មាន...ដូចដែលប៉ុលបាននិយាយនៅក្នុងផ្នែកបន្ថែមនៃសារក្នុងរយៈពេលពីរបីថ្ងៃ "ចូរយើងទុកចោលនូវរាល់ទម្ងន់ ហើយអំពើបាបដែលធ្វើយ៉ាងងាយមកដល់យើង ដើម្បីឱ្យយើងអាចរត់ដោយអត់ធ្មត់នូវការប្រណាំងដែលបានកំណត់នៅចំពោះមុខយើង។ សម្លឹងមើលទៅអ្នកនិពន្ធនិងអ្នកបញ្ចប់នៃសេចក្តីជំនឿរបស់យើង គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលត្រូវបានល្បួងគ្រប់បែបយ៉ាងដូចយើងដែរ ប៉ុន្តែដោយឥតមានបាប។" ទ្រង់ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យត្រូវល្បួង ប៉ុន្តែទ្រង់មិនបានស្តាប់តាមការល្បួងឡើយ។ ហើយយើងត្រូវបានល្បួងឲ្យធ្វើបាប ប៉ុន្តែមិនដែលស្តាប់តាមឡើយ។ ដោយសារតែជីវិតដែលនៅក្នុងខ្លួនយើងគឺជាយុថ្កានៃទិសដៅដ៏អស់កល្បរបស់យើង ហើយយើងកាន់វាពិសិដ្ឋនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង។

672 ឥឡូវនេះ មានមនុស្សជាច្រើនដែលសាតាំងបានធ្វើឱ្យរងទុក្ខវេទនា។ យើងកំពុងរៀបចំដើម្បីអធិស្ឋានឲ្យពួកគេ ព្រះបិតា។ សូមអោយពួកគេ ដូចដែលពួកគេបានឆ្លងកាត់នៅក្រោមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនៅថ្ងៃនេះ...ព្រះបន្ទូលដ៏មានតម្លៃដែលត្រូវបានអធិប្បាយ ព្រះគម្ពីរធ្វើបន្ទាល់ ទេវតានៃព្រះដែលឈរនៅជិត និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យ លើសពីអ្វីទាំងអស់ កំពុងឈរនៅទីនេះ ដើម្បីថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះព្រះបន្ទូល។ ឥឡូវនេះ ឱព្រះវរបិតាអើយ នៅពេលពួកគេឆ្លងកាត់ក្រោមព្រះបន្ទូលសន្យា នៅព្រឹកនេះ សូមឲ្យពួកគេចេញពីទីនេះហើយបានសុខសាន្ត។ ដើម្បីដកដង្ហៀប ចេញពីកៅអីនិង—និងពូកដែលគេដេកលើហើយឱ្យបានជាសះស្បើយ។ សូមប្រទានមក ព្រះអម្ចាស់។ សូមឲ្យពួកគេត្រឡប់មកវិញនៅកម្មវិធីបន្ទាប់ដែលពួកគេត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យមក ឬទៅព្រះវិហាររបស់ពួកគេផ្ទាល់ អរសប្បាយដោយបង្ហាញនូវអ្វីដែលព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើ។ នេះយើងបម្រើដើម្បីសិរីល្អរបស់ទ្រង់ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

673 ខ្ញុំសុំទោសចំពោះការសន្យាដែលខ្ញុំបានធ្វើ ថាព្រឹកនេះយើងនឹងចូលដល់ជំពូកទី៧ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនចូលក្នុងវាទេ។ ហើយយើងត្រូវទុកពេលបន្តិចនៅទីនេះ—ដ្បិតនេះសម្រាប់បន្ទាត់អធិស្ឋាន។ ហើយឥឡូវនេះ យប់នេះ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ យើងនឹងលើកយកជំពូកទី៧ ហើយរកមើលថាតើម៉ិលគីស្សាដែកនេះជានរណា។ ចង់ដឹងប៉ុន្មានចង់ដឹង? អូ យើងនឹងចុះទៅរកទ្រង់ភ្លាម រកមើលឱ្យច្បាស់ថាទ្រង់ជានរណា។ ហើយបទគម្ពីរប្រាប់ថាទ្រង់ជានរណា។ ឃើញទេ?

674 ហើយស្កូហ្វៀលបាននិយាយថាវាគឺជា "សង្ឃម្នាក់។" តើវាអាចជាសង្ឃដោយមិនមានការចាប់ផ្តើម ឬទីបញ្ចប់ដោយរបៀបណា? អ្នកឃើញទេ វាមិនមែនជាសង្ឃទេ។ វាគឺជាមនុស្ស ម៉ិលគីស្សាដែក (ឈ្មោះមួយ) ជាមនុស្ស។

675 ដូចជា មិនមែនមិនយកចិត្តទុកដាក់ទេ ប៉ុន្តែវិទ្យាសាស្ត្រគ្រីស្ទាននិយាយថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជា "គំនិតមួយ។" ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ទ្រង់ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។" ហើយ*ទ្រង់*គឺជាសព្វនាមផ្ទាល់ខ្លួន។ វាគឺជាមនុស្ស មិនមែនជាគំនិតទេ។ វាជាបុគ្គល។ ដាច់ខាត។

676 ហើយម៉ិលគីស្សាដែកគឺជាបុរស បុរសម្នាក់ដែលមិនមានការចាប់ផ្តើមនៃថ្ងៃ ឬចុងបញ្ចប់នៃឆ្នាំ។ គាត់មិនមានឪពុក ឬម្តាយ ឬពូជពង្សទេ។ ហើយយើងនឹងរកឃើញថាទ្រង់ជានរណា បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យនៅយប់នេះ ដោយព្រះបន្ទូល។ តើអ្នកស្រលាញ់វាទេ? អូ! "ព្រះបន្ទូលទ្រង់ជាចង្កៀងបំភ្លឺផ្លូវ និងជើងទូលបង្គំ។" អូ!

677 ឥឡូវនេះ អ្នកនិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំមិនយល់ទាំងអស់ទេ។" ខ្ញុំក៏មិនដែលដឹងដែរ។

678 ប៉ុន្តែ មានពេលមួយ ខ្ញុំបានអធិប្បាយនៅរដ្ឋ កេនតាគី។ ហើយចំពោះអ្នកថ្មីមួយចំនួន និងកាតូលិក និងអ្នកផ្សេង។ ដែលប្រហែលជាមិនយល់ពីរបៀបដ៏ជ្រាលជ្រៅ និងសម្បូរបែបនៃបទគម្ពីរនេះ។ ខ្ញុំបានអធិប្បាយអំពីការព្យាបាលដ៏ទេវភាព។ ក្មេងស្រីជើងទទេរតូចមួយបាននាំមក...នាងមិនទាន់គ្រប់អាយុដប់ប្រាំឆ្នាំ មានកូនតូច ហើយវាមានជំងឺខ្វិន។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្អូនស្រី មានរឿងអីជាមួយកូន?"

679 បាននិយាយថា "វាមានរឿងខ្លះ។" នាងមិនដឹងថាត្រូវនិយាយថាម៉េចទេពិការ។ នាងមិនដឹងថាត្រូវហៅវាថាជាអ្វីទេ។

680 ក្មេងស្រីតូចប្រហែលជាមិនដែលមានស្បែកជើងមួយគូក្នុងជីវិតរបស់នាងផង។ មនុស្សប្រុសមួយចំនួនសក់វែងព្យួរចុះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកជឿទេ?"

681 ហើយពួកគេតូចៗ ភ្នែកពណ៌ប្រផេះសម្លឹងមកខ្ញុំ។ នាងបាននិយាយថា "ចាស។ ខ្ញុំប្រាកដជាជឿ។"

682 ខ្ញុំបានយកទារកតូច។ ហើយខណៈដែលខ្ញុំកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់វា វាបានឈប់កន្ត្រាក់។ អូ-ហូ។ ហើយវាបានចេញ ទៅក្រៅ។

683 នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ខ្ញុំបានទៅបរបាញ់សត្វកំប្រុកនៅម្ខាងភ្នំ។ ខ្ញុំឮបុរសម្នាក់អង្គុយនៅទីនោះនិយាយគ្នា រអ៊ូរអ៊ូ។ ហើយខ្ញុំបានចុះក្រោម។ ខ្ញុំបានបរបាញ់សត្វកំប្រុក។ គេកំពុងតែនិយាយពីខ្ញុំ អង្គុយនៅទីនោះ ទំពារថ្នាំជក់ និងស្តោះទឹកមាត់ ស្លឹកឈើបង្កួយ *ដូចនោះ*។ ហើយពួកគេកំពុងនិយាយ អំពីការ ប្រជុំកាលពីយប់មុន។ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបាននិយាយថា "ខ្ញុំបានឃើញទារកនោះ។ ខ្ញុំបានទៅទីនោះនៅព្រឹកនេះ។ វាមិនមែនកន្ត្រាក់ទេ នៅព្រឹកនេះ។" ឃើញទេ? បាននិយាយថា "នោះជាការពិត។" ហើយគាត់កំពុងស្តោះទឹកមាត់។

684 ហើយពួកគេមានកាំភ្លើងផ្អប់នឹងដើមឈើ ដូច្នេះខ្ញុំគិតថាខ្ញុំគួរបង្ហាញខ្លួនទើបប្រសើរ។ អ្នកដឹងទេ ពួកគេមានជម្លោះនៅទីនោះ ផងដែរ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំបានដើរឡើង។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "អរុណសួស្តី បងប្អូន។"

685 អ្នកមាឌធំម្នាក់នោះ ហាក់ដូចជាកំពុងនិយាយ គាត់ទំពារថ្នាំជក់ក្នុងមាត់របស់គាត់ *បែបហ្នឹង* ចេញក្រៅ*បែបហ្នឹង* ហើយមាឌធំ កវែង។ ហើយគាត់មានមួកដ៏ធំមួយ បានទាញចុះមកលើមុខរបស់គាត់។ គាត់មើលជុំវិញហើយឃើញខ្ញុំ។ គាត់លូកដៃទៅយកមួកនោះ រលាស់វា *ចេញទៅ* លេបថ្នាំជក់នោះ និយាយថា "អរុណសួស្តី អនុរក្ស។" ឃើញទេ? បាទលោក។ គោរព។ ហើយនោះជាការត្រឹមត្រូវ។ គាត់ធ្លាប់រស់នៅលើវាដោយរបៀបណា ខ្ញុំមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែគាត់បានធ្វើ។

686 ដូច្នេះ យប់បន្ទាប់មក ត្រឡប់មកវិញ ក៏មានបុរសម្នាក់នៅទីនោះចង់ប្រកែកជាមួយខ្ញុំបន្តិច។ គាត់បានទៅព្រះវិហារដែលមិនជឿលើការព្យាបាលដ៏ទេវភាព។ ដូច្នេះ នេះជាព្រះវិហារមេតូឌីស្ទ វាយហៀល រដ្ឋ កេនតាគី។ ដូច្នេះគាត់—គាត់បានទៅ...គាត់កំពុងឈរនៅខាងក្រៅ។ គាត់មានចង្កៀងនៅក្នុងដៃរបស់គាត់។ ហើយ

គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំចង់និយាយអ្វីមួយ អ្នកអធិប្បាយ។ ខ្ញុំមិនអាចទទួលយកបានទេ ព្រោះខ្ញុំមើលមិនឃើញ។"

687 ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកមិនអាចមើលឃើញវាបានទេ?"

688 គាត់បាននិយាយថា "អត់ទេ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំជាមនុស្សឈើ ខ្លួនឯង។ ប៉ុន្តែ" បាននិយាយថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែមើលមិនឃើញ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នករស់នៅឯណា?"

គាត់បាននិយាយថា "នៅលើប៊ីក រ៉េណុកខាងក្រោយ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អញ្ចឹង តើអ្នកទៅផ្ទះដោយរបៀបណា?"

គាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំនឹងដើរទៅផ្ទះ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកអាចឃើញផ្ទះរបស់អ្នកទេ?"

គាត់បាននិយាយថា "អត់ទេ លោក។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "យប់នេះងងឹតណាស់ មានពពកច្រើន។"

គាត់បាននិយាយថា "បាទ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកទៅផ្ទះដោយរបៀបណា?"

គាត់បាននិយាយថា "ដោយចង្កៀងនេះ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "គោមមិនមានពន្លឺពេញផ្ទះទេ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកទៅដោយរបៀបណា?"

គាត់បាននិយាយថា "អូ ខ្ញុំដើរតាមចង្កៀង។"

689 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ហ្នឹងហើយ។ អ្នកបានទទួលពន្លឺនៃចង្កៀងឥឡូវនេះ ហើយរាល់ពេលដែលអ្នកឈានជើង*មកនេះ* ពន្លឺនឹងបន្តបង្ហាញនៅខាងមុខអ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែបន្តដើរ ពន្លឺនឹងបន្តនៅជាមួយអ្នក។"

690 ហើយអ្នកធ្វើវានៅព្រឹកនេះ អ្នកចង់បានព្រះគ្រីស្ទ ជាសង្ឃដ៏ខ្ពស់បំផុត ជាអ្នកអន្តរាគមសម្រាប់ជំងឺ ឬជំងឺរបស់អ្នក ឬព្រលឹងរបស់អ្នក។ អ្នកប្រហែលជាមិនយល់ពីវាទេ។ យើងមិន។ ប៉ុន្តែយើងត្រូវបានបញ្ជាឱ្យ "ដើរក្នុងពន្លឺ ដូចជាទ្រង់នៅក្នុងពន្លឺ។" អ្នកបោះជំហានមួយនៅក្នុងពន្លឺ។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកទទួល

បានពន្លឺជាមួយអ្នក នោះពន្លឺនឹងភ្លឺដល់ថ្ងៃដ៏ល្អឥតខ្ចោះ។ វានឹងរក្សាផ្លូវនៅពីមុខអ្នក។

ហើយយើងនឹងដើរលើផ្លូវធំចាស់នេះ
ប្រាប់កន្លែងណាដែលខ្ញុំទៅ
ខ្ញុំចង់ធ្វើជាគ្រិស្ទានសម័យដើម ព្រះអម្ចាស់អើយ
ជាងអ្វីដែលខ្ញុំដឹង។

ធ្លាប់ស្តាប់បទចាស់ទេ?

គ្មានអ្វីដូចគ្រិស្ទានសម័យដើមឡើយ
គ្រីស្ទានស្រឡាញ់ហើយបង្ហាញ
យើងដើរលើផ្លូវធំចាស់
ហើយប្រាប់គ្រប់ទីកន្លែងដែលយើងទៅ
ខ្ញុំចង់ធ្វើជាគ្រិស្ទានសម័យដើម ព្រះអម្ចាស់
ជាងអ្វីដែលខ្ញុំដឹង។

691 ខ្ញុំគ្រាន់តែស្រឡាញ់វា។ ត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះយើងនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ យើងមិនមែន...យើងមិនអះអាងថាយើងអាចព្យាបាលអ្នកជំងឺបានទេ។ បើយើងធ្វើបាន យើងនឹងប្រាប់អ្វីមួយខុស។ អ្នកជំងឺទាំងអស់នៅទីនេះបានជាសះស្បើយហើយ។ នោះហើយជាអ្វីដែលបទគម្ពីរបាននិយាយ។ "តាមរយៈស្នាមរបួសរបស់ទ្រង់ យើងបានជាសះស្បើយ។" តើត្រូវទេ?

692 មនុស្សមានបាបទាំងអស់ដែលនៅទីនោះ បើមាននរណាម្នាក់ ជាអ្នកបានសង្គ្រោះតាំងពីព្រះយេស៊ូវបានសុគតមក។ ប៉ុន្តែតើអ្នកមិនដែលស្លាប់នៅទីនេះកន្លែងដែលឱកាសរបស់អ្នកត្រូវបានដាក់នៅចំពោះមុខអ្នកទេឬ ដើម្បីចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ បន្ទាប់មកព្យាយាមទទួលយកវា។ វាត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ពេលនេះ។ ឥឡូវនេះអ្នកត្រូវតែទទួលយកវា។ ប្រសិនបើអ្នកទៅហួសពីព្រះលោហិត នោះអ្នកមិនមានអ្វីក្រៅពី...អ្នកត្រូវបានជំនុំជំរះរួចហើយ ដោយសារអ្នកត្រូវបានជំនុំជំរះតាមរបៀបដែលអ្នកបានប្រព្រឹត្តចំពោះដង្វាយធួននៃព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ឃើញទេ? អ្នកគឺជា...អ្នកជំនុំជំរះខ្លួនឯងនៅទីនោះ។

693 "ដូច្នេះ ទ្រង់ត្រូវរបួសដោយសារអំពើរំលងរបស់យើង ហើយដោយស្នាមរបួសរបស់ទ្រង់ យើងបានជាសះស្បើយ។" ដូច្នេះ គ្មានអ្វីដែលខ្ញុំនឹងមាន ដើម្បីព្យាបាលអ្នក។ គ្មានអ្វីដែលក្រុមជំនុំនឹងមាន ដើម្បីព្យាបាលអ្នកឡើយ។ អ្វីដែលយើងអាចអធិស្ឋានបានតែមួយគត់គឺថាជំនឿរបស់អ្នកនឹងមិនត្រូវបានបរាជ័យ ថាអ្នកនឹងមកអាសនៈនៅព្រឹកនេះ ដើម្បីទទួលព្រះគ្រីស្ទជាអ្នកប្រោសអ្នក ដូចអ្នកបានធ្វើសម្រាប់ព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នកដែរ។ ហើយដោយគ្មាន...ព្រះធ្វើការអស្ចារ្យ។ ទ្រង់បង្ហាញសញ្ញាដ៏អស្ចារ្យ។ មនុស្សខ្វាក់ ថ្លង់ មនុស្សល្ងង់ អ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានប្រោសអោយជានៅទីនេះនៅឯរោងឧបោសថ។ ប៉ុន្តែទោះជាមានឬអត់ ក៏យើងទទួលយកដែរ។ ជាច្រើនដងរឿងទាំងនោះកើតឡើងដោយការនិមិត្ត។

694 តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះប្រហែលបីអាទិត្យមុន ឬបួន។ នៅពេលដែលបុរសចូលមកទីនេះ ទាំងពិការភ្នែក និងខ្វិន ឬអង្គុយលើកៅអីដោយសរសៃប្រសាទគ្មានតុល្យភាព? ហើយមុនពេលដែលខ្ញុំចេញពីផ្ទះ ខ្ញុំបានឃើញគាត់នៅក្នុងនិមិត្តមួយ "ថានឹងមានបុរសម្នាក់នៅទីនោះ សក់ខ្មៅ ប្រែទៅជាពណ៌ប្រផេះ។ ភរិយារបស់គាត់ជាស្ត្រីដែលមានរូបរាងគួរឱ្យទាក់ទាញ អាយុប្រហែលហុកសិបឆ្នាំ។ នាងនឹងមកយំ" ហើយនាងនឹងសួរខ្ញុំ។ "ហើយត្រឡប់មកវិញ ហើយអធិស្ឋានឲ្យប្ដី។" គាត់បានអង្គុយនៅទីនោះ។

695 ហើយខ្ញុំចុះមក។ ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់បងប្អូនរបស់ខ្ញុំមួយចំនួននៅទីនេះថា "មើលនេះ។"

696 ហើយពេលយើងចុះទៅអាសនៈ អ្នកផ្សេងទៀតបានអធិស្ឋាន។ ពេលខ្ញុំទៅអធិស្ឋាន ខ្ញុំក៏ដើរទៅភ្លាមហើយត្រឡប់មកទីនេះវិញ។ ហើយប្រពន្ធរបស់គាត់ក៏ក្រោកឡើង ហើយមកតាមរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់បានមានព្រះបន្ទូលមក។ មនុស្សកំពុងមើល ដើម្បីមើលថាតើវានឹងកើតឡើងបែបនោះ។ វាមិនដែលបរាជ័យឡើយ។ ហើយដូច្នេះនៅពេលដែលគាត់បានដើរ...

697 មកស្វែងយល់ថា បុរសម្នាក់ឈ្មោះ ដុកទ័រ អាក់យើមែន បានចុះមកពីក្នុងទីក្រុង ប៊ីតសី រដ្ឋ ឥណ្ឌាអាណា គឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលបានបញ្ជូនគាត់មកទីនេះ។ ដែលជាអ្នកកាន់សាសនាកាតូលិក ហើយកូនប្រុសរបស់គាត់គឺជាបូជាចារ្យនៅក្នុងវិហារនៅទីនោះនៅសេន មៀនរ៉ាដ។ ហើយលោកអាកយើមែនគឺជាដៃគូបរបាញ់របស់ខ្ញុំ ហើយគាត់បានបញ្ជូនបុរសនោះមកទីនេះ។ ហើយព្រះអម្ចាស់

បានបង្ហាញខ្ញុំនូវបុរសសក់ខ្មៅម្នាក់ដែលនឹងបញ្ជូនគាត់មក ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដឹងថាជានរណាទេ។

698 ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើនោះជាលោកបណ្ឌិតអាក់ឃើមែនទេ?"

699 គាត់បាននិយាយថា "ពិតហើយ។" ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មកបុរសនោះ...

700 ខ្ញុំបាននិយាយថា "**នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។**" បានសូមដើរចុះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "លោកបងអើយ ក្រោកឈរឡើង។" ទាំងពិការភ្នែក និងមិនអាច...គាត់...គឺ—សរសៃប្រសាទតុល្យភាពបានបាត់។ គាត់មិនអាចទប់ខ្លួនបែបនេះបានទេ។ ឃើញទេ? ធ្វើបែបនោះអស់ជាច្រើនឆ្នាំ ធ្លាប់ទៅម៉ាយ៉ូសនិងជុំវិញហ្នឹង។ ហើយគ្រាន់តែអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់ ហើយលើកគាត់ឡើង។ នៅទីនោះគាត់បានទៅដោយ ដើរកាត់បាន។

701 ដំបូងគាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនអាចឃើញអ្នកទេ។" បន្ទាប់មកគាត់បានស្រែកថា "បាទ។ ខ្ញុំអាចឃើញ។" ភ្នែករបស់គាត់បើកនៅទីនោះ គាត់ជាអូស្សូដក់ប្រពន្ធរបស់គាត់ ជាប្រេសប៊ីធើរាន។

702 មនុស្សខ្លះគិតបែបនោះ "ប្រេសប៊ីធើរានកុំស្រែក ហើយអូស្សូដក់។" អ្នកគួរតែស្ដាប់ពួកគេ។ ប្រាកដណាស់។ គេស្រែកហ៊ោឱបគ្នា។ ត្រឡប់មកវិញហើយយកកៅអីរុញ ដើរចេញចុះតាមជណ្ដើរ ដូចមនុស្សឯទៀតដែរ អាចមើលនិងនិយាយនិង—អ្វីជាដើម។

703 មានសំបុត្រពីគាត់ ឬការខលហៅមក នៅថ្ងៃមួយ។ ខ្ញុំជឿថា បងប្រុសខុកបានទៅរកគាត់។ បាននិយាយថា "ភ្នែករបស់គាត់មានអារម្មណ៍ដូចឆេះ។" ពិតប្រាកដ។ វាជាសរសៃប្រសាទ សរសៃប្រសាទអុបទិកកំពុងលូតលាស់ ហើយត្រលប់មកមានជីវិតវិញ អ្នកដឹងទេ និងទទួលយកកន្លែងរបស់វា។ បណ្ដាសាត្រូវបានដកចេញ។

704 បើអ្នកទុកឲ្យធម្មជាតិមានផ្លូវរបស់វា បើគ្មានអ្វីរារាំងធម្មជាតិទេ នោះវានឹងទៅ—វានឹងមានចលនាពេញលេញ។ បើអ្នកយកខ្សែរុំជុំវិញដៃបិទឈាមរត់ ទីបំផុតដៃអ្នកនឹងស្លាប់។ ឥឡូវនេះ ដោយសារតែធម្មជាតិ វានឹងមិនអីទេ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែទុកវាឱ្យនៅតែវា។ ប៉ុន្តែអ្វីមួយបានរំខានដល់ធម្មជាតិ។ អញ្ចឹងបើអ្នកមើលមិនឃើញទេ វាគ្មានផ្លូវឲ្យគ្រូពេទ្យចាប់វាទេ។ មានតែរឿងពីរប៉ុណ្ណោះដែលគាត់អាច

ដំណើរការបានៈ អ្វីដែលគាត់អាចមើលឃើញ អ្វីដែលគាត់អាចមានអារម្មណ៍។ នោះជារឿងតែមួយគត់ដែលគាត់អាចធ្វើការបានៈ អ្វីដែលគាត់ឃើញ និងអ្វីដែលគាត់មានអារម្មណ៍ដឹង។

705 ប្រសិនបើគាត់មើលមិនឃើញ នោះត្រូវតែមានស្មារតី។ បន្ទាប់មក មានរឿងតែមួយគត់ដែលអាចធ្វើបាន រឿងមួយអាចកើតឡើង។ យើងអធិស្ឋាន ព្រះគ្រីស្ទបណ្ដេញបណ្ដាសា បណ្ដេញអារក្សចេញ ហើយវាចាប់ផ្ដើមធម្មតាវិញហើយ។ ជាសះស្បើយ ហើយនោះជាអ្វីដែលមានចំពោះវា។ "ក្នុងនាមយើង ពួកគេនឹងដេញអារក្សចេញ។" តើវាត្រូវទេ? វាជាការសន្យាចំពោះក្រុមជំនុំ។ វាជាការសន្យានៃអំណាច។ ជាអ្វី? វាគឺជាវត្តមានរបស់ទ្រង់ជាមួយយើង។ ឥឡូវនេះ អ្វីដែលធ្វើឱ្យយើងល្អឥតខ្ចោះនៅព្រឹកនេះ ធ្វើការទាំងនោះដូចដែលទ្រង់បានធ្វើ គឺដោយសារយើងនៅតែនៅក្នុងវាំងនន។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែយើងមានអារម្មណ៍ខ្លះនៅទីនោះដែលប្រាប់យើងថា "អូបាទ។" ឃើញទេ?

706 ហើយនៅពេលដែលអ្នកទទួលយកការព្យាបាលរបស់អ្នក មិនថាវាំងនននិយាយអ្វីនោះទេ វាគឺជាអ្វីដែលព្រះបន្ទូល។ ឃើញទេ? នោះហើយជាវា។ នោះហើយជាវា។ និង—នេះ—ព្រះបន្ទូលតែងតែមានឥទ្ធិពលលើអ្វីៗទាំងអស់។ ព្រះបន្ទូលដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះ!

707 ក្រឡេកមើលសារ៉ា ផ្ទៃនាងស្លាប់ អាយុកៅសិបឆ្នាំហើយ រស់នៅជាមួយប្ដីតាំងពីនាងអាយុប្រហែលដប់ប្រាំមួយ ឬដប់ប្រាំពីរ គ្មានកូនសោះ។ អ័ប្រាហាំអាយុមួយរយ។ ព្រះបានងាកមកហើយឲ្យទារកនោះមក។ ឃើញទេ? ដោយសារតែពួកគេបានជឿ។ ពួកគេហៅរបស់ដែលមិនឃើញដូចជាឃើញ។ ចូលទៅព្រឹកនេះមិត្តអើយ។

708 ហើយយប់នេះ យើងរំពឹងថា…ប្រសិនបើអ្នកទាំងអស់គ្នាមកលេងជាមួយយើង យើងរីករាយដែលមានអ្នកនៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់គង់ជាមួយអ្នក។ ហើយប្រសិនបើអ្នកនៅក្នុងទីក្រុងសម្រាប់ពេលល្ងាច យើងរីករាយដែលមានអ្នកនៅល្ងាចនេះនៅក្នុងកម្មផ្សេងទៀតនៃ មិុលគីស្សាដែក។ ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើអ្នកមិនបានមក ហើយអ្នកមានព្រះវិហាររបស់អ្នកផ្ទាល់ អ្នកទៅព្រះវិហាររបស់អ្នកផ្ទាល់ចុះ។ នោះហើយ—នោះគឺជាមុខងាររបស់អ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកជាសមាជិកនៃក្រុមជំនុំ អ្នកទៅទីនោះ។ នេះគ្រាន់តែជា

រោងឧបោសថតូចមួយដែលយើងជួបជុំគ្នានៅទីនេះ ហើយមានការប្រកបនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក។ ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ ប្រទានពរដល់អ្នក។

709 ហើយបងស្រី ហ្គេតធីនឹងលេងបទចម្រៀងឱ្យពួកយើង *គ្រូពេទ្យដ៏អស្ចារ្យឥឡូវនេះគឺនៅជិត។* ហើយតើមានកន្លែងណាត្រូវអធិស្ឋានឬទេ? លើកដៃឡើងអស់អ្នកដែលចង់ចូលមកក្នុងជួរអធិស្ឋាន ដើម្បីដាក់សេចក្ដីជំនឿរបស់អ្នកចំពោះព្រះគ្រីស្ទ។ ត្រូវហើយ។ ប្រសិនបើអ្នកនឹងតម្រង់ជួរនៅផ្នែកម្ខាងនៃព្រះវិហារ*នេះ* ប្រសិនបើអ្នកនឹងមក។ ហើយបើគេនឹងដកកៅអីចុះបន្តិច ហើយបងប្អូន បើចង់មកដូច្នេះយើងអាចមានបន្ទប់តូចមួយនៅទីនោះ ហើយអាចនាំមនុស្សចូលរួម។ មកខាង*នេះ*។

710 ហើយយើងនឹងអធិស្ឋានឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលយើងច្រៀង។ ហើយខ្ញុំនឹងសួរពួកចាស់ទុំនៅទីនេះ អំពីនិកាយ ឬក្រុមជំនុំណាក៏ដោយ ទោះជាវាជាអ្វីក៏ដោយ ប្រសិនបើអ្នកជឿលើការព្យាបាលដ៏ទេវភាព តើអ្នកនឹងឈរនៅទីនេះជាមួយខ្ញុំនៅលើវេទិកានេះ ដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកឈឺដែរឬទេ? យើងនឹងរីករាយដែលមានអ្នក។ និកាយណាមួយ ឬគ្មាននិកាយ ឬអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកមាន យើងនឹងរីករាយដែលមានអ្នក។ តើអ្នកគ្រាន់តែមកឥឡូវនេះដើម្បីអធិស្ឋាន? ក្រោកឈរឡើងជាមួយខ្ញុំ។

បងប្រុសនេវីលប្រសិនបើអ្នកនឹងមកជាមួយប្រេង។

ហេព្រើរ ជំពូកទីប្រាំមួយ 3 KHM57-0915M

(Hebrews, Chapter Six 3)

ផ្នែកសៀវភៅហេព្រើរ

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី 15 កញ្ញា 1957 នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺសាន់វីល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែរអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG